

List

LETO XVII
ŠT. 12
31. DECEMBER 2012
1,60 EUR

ISSN 1581-8373

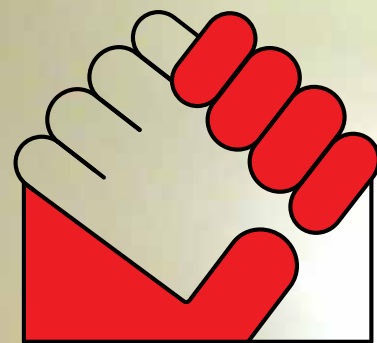

9 770158 183733

Revija za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše.

Poštnina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

Zavod za kulturo Šoštanj

Ne bojte se življenja! Naj pljuska v vas z vso silo in v vse žile, naj vas nese ali zanese, le ne pustite, da vas spodnese.

In imejte ga radi, da bo tudi ono, življenje, imelo rado vas!"
(Tone Pavček)

*Prijetne in tople praznične dni,
v novem letu pa dobrega zdravja, sreče in miru.*

Zavod za kulturo Šoštanj

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Vodenje redakcije

Milojka Komprej

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(za razpise in uradne ter PR objave
odgovarja naročnik)

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Grafika Gracer d.o.o.

Naklada

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za LIST št. 1 (januar 2013), pošljete
najkasneje do 15. januarja 2013 na
elektronski naslov:

list.revija@gmail.com

Oglasno trženje prostora v Listu:

Zavod TLA, e-pošta: zavod@tla.si

Milojka Bačovnik Komprej, letošnja in
prva zmagovalka pesniškega natečaja
»Osvoji Julijo« s priznanjem, 3. 12. 2012
v Trubarjevi hiši v Ljubljani.

Foto: arhiv

Naša občina	4
Dogodki in ljudje	6
Intervju	10
Vrtec	12
Šolski List	13
Cerkev	15
Napovednik	16
Gasilci	18
Zimzelen	20
Fotoreportaža - robotika	21
Podoba kulture	23
Iz/beremo	26
Meditacija	28
Šport in rekreacija	30
Fotoreportaža	31

Občina Šoštanj obvešča, da je na spletni strani občine
objavljen Javni razpis za sofinanciranje programov
športa za leto 2013.

Rok za oddajo razpisne dokumentacije je četrtek, 31.
januar 2013.

**SREČNO IN PREBRANO (ne obrano) NOVO LETO 2013,
ŽELIMO VSEM BRALCEM LISTA!**

Naša občina

PRIPRAVLJA: TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOS Z JAVNOSTMI

► Podpis pogodbe s prostovoljnimi gasilskimi društvi v občini Šoštanj

Delo gasilcev je neprecenljivo, prostovoljnih gasilcev še toliko bolj. V naši občini delujejo štiri prostovoljna gasilska društva – Gaberke, Lokovica, Šoštanj-mesto in Topolšica. Brez njih in njihovih članov si ne moremo predstavljati pomoči ljudem ob številnih naravnih nesrečah, ki v zadnjih letih prizadevajo našo občino, gašenje požarov skoraj ni več njihova osnovna naloga.

Njihovo delo je bilo ključno, da ni prišlo še do večje katastrofe, tudi ob zadnjih poplavih – 5. novembra 2012.

V letošnjem letu se izteka štiriletna pogodba, podpisana z vsemi štirimi društvi, zato je župan Občine Šoštanj Darko Menih z njimi podpisal novo pogodbo o opremljanju za naslednji dve leti.

V prihodnjem letu se bodo novega vozila razveselili v PGD Gaberke, v letu 2014 pa v Topolšici.

S sklepom je župan vsem štirim društvom določil za en razred višjo

kategorizacijo – PGD Šoštanj-mesto je uvrščeno v IV. kategorijo, PGD Topolšica v III., PGD Lokovica in Gaberke pa v drugo.

Župan Občine Šoštanj Darko Menih ima izjemen posluš za delo prostovoljnih gasilcev, kar se odraža tudi na odličnem sodelovanju občine in vseh štirih društev, kar pa je še pomembnejše – to so potrdile tudi v tokratnih poplavih, ki so pokazale, da so šoštanjska društva primerno opremljena, predvsem za gašenje, nekaj več opreme bi lahko imeli za pomoč ob poplavih.

► Božično-novoletni sejem

Sicer ne preveč mrzlo, a deževno vreme je zaznamovalo sobotni božično-novoletni sejem, ki ga je občina Šoštanj pripravila letos že šestič. Na dvajsetih stojnicah so razstavljalci ponujali božično-novoletne voščilnice, nakit, in druge unikatne izdelke domače obrti, med drugim venčke in številne drobnarije za praznična darila ter tudi domače dobrote za praznične obede.

Organizatorji, obiskovalci in razstavljalci so bili ob koncu zadovoljni, saj so preživeli še eno prijetno dopoldne na zadnjem izmed letošnjih sejmov v Šoštanju, kjer so v ospredju predvsem druženje, klepet in dobra volja.

Zbrane je pozdravil tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki jim je ob tej priložnosti zaželel tudi vse dobro v prihajajočem letu.

► Za nami prvi drsalni vikend

V začetku decembra je drsališče v Šoštanju že šestič odprlo svoja vrata. V soboto je drsalcem sicer ponagajalo vreme, že v nedeljo pa so si šoštanjski otroci privoščili prve letošnje drsalne užitke.

Zaradi poplav, ki so letos prizadele našo občino, bo na drsališču okrnjen program, zagotovljeno pa je drsanje in hokej na ledu, in sicer vse do konca februarja prihodnjega leta.

Vabljeni torej na drsališče v Šoštanj vsak dan od 9. do 22. ure.

► Umetniki za Karitas

Lepo je biti del Umetnikov za karitas, pa čeprav mi je dan le talent da vidim in čutim s srcem. Prav to želim vsem vam, s katerimi se bomo v tem dogajanju srečali, je zapisala gospa Jožica Ličen, dolgoletni vodja tega čudovitega projekta, v katalogu, ki je nastal ob zaključku kolonije avgusta leta 2011 na Sinjem vrhu. Katalog je spremljajoči del prodajne razstave, ki potuje po Sloveniji od galerije do galerije in nagovarja ljudi k srčnosti in človečnosti skozi izredna likovna dela priznanih slikarjev in strokovnih sodelavcev.

Foto: Dejan Tonkli

Na Zavodu za kulturo Šoštanj so že lani rezervirali termin za postavitev razstave tudi v Šoštanju, saj so čutili težo in hkrati srčno sporočilnost tega pomembnega projekta, ki ga podpirajo poleg Škofijske karitas Koper, Solkan številne organizacije in tudi posamezniki. V Šoštanju je na ogled in ponujenih v odkup preko 30 del, priznanih akademikov in strokovnih sodelavcev kolonije. Avtorji niso naključni. Organizator z veseljem ugotavlja, da se veliko umetnikov želi priključiti temu projektu in skozi podarjen umetniški izdelek pomagati. Pomagati ljudem v stiski pa je odlika človeka, ki si jo lahko pridobi samo z nesebičnostjo in sočutjem. K kolonijo v letu 2011 so bili povabljeni umetniki Arkan Al Naws, Brane Jazbar Zvonimir Kamenar, Konrad Krajnc, Jana Peršolja, Hrvoje Marko Peruzovič, Dušan Sterle, Ubald Trnkoczy, Klavdij Tutta, Joanna Zajc Slapničar, strokovni sodelavci pa so Jože Bartolj, Primož Breclj, Lucijan Bratuš, Azad in Silva Karim, Mira Ličen Krmpotič in Tone Seifert. Poleg teh, so v Mestni galeriji Šoštanj na ogled še dela Udeležencev dneva odprtih vrat in darovalcev.

Likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn, strokovna sodelavka projekta je o delih med drugim povedala: *Kljub pestrosti pristopov umetniki na Sinjem vrhu izhajajo iz prepričanja, da je podoba zaželena in vredna upodabljanja, še posebej če ima svoj dobrodelni cilj in namen. Vse to, v kar umetnik verjame, skupaj z njegovimi življenjskimi izkušnjami oblikuje njegovo umetniško prepričanje, umetnikov kredo, ki je temelj vsemu, kar naredi. Vse svoje znanje usmeri v nastanek umetnine. A ne le znanje in spretnosti. Vanjo da del sebe. Ker verjame...*

Foto: Dejan Tonkli

Odprtje razstave v Šoštanju žal ni bilo pričakovano polno udeležencev, ki smo jih organizatorji na nek način pričakovali. A vendar je bilo pospremljeno z v veliko zanimanja in prijazne naklonjenosti. Oktet Zavodnje pod vodstvom Jožeta Grabnerja je odprtje zaokrožil z glasbenim prispevkom, župan občine Šoštanj Darko Menih pa je izrazil čestitke tako organizatorjem tega projekta, kot tudi umetnikom. Povedal je, da si šteje v čast, da je razstava tudi v Šoštanju, ponujena kot možnost, da pomagamo, predvsem otrokom pri njihovem izobraževanju. Razstava bo na ogled do 11. Januarja 2013. Ker je prodajnega značaja se za vse podrobne informacije lahko oglasite pri Zavodu za kulturo Šoštanj.

MILOJKA B. KOMPREG

► Veterani za Dan mrtvih

Prvega novembra 2012 so se člani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj ob Dnevu spomina na mrtve s polaganjem cvetja in sveč pri spomeniku »Braniteljem slovenske samostojnosti« v Kajuhovem parku v Šoštanju spomnili vseh žrtev osamosvojitvene vojne iz leta 1991. V delegaciji so cvetje in sveče položila predsednik in podpredsednik OZVVS Šoštanj, skupaj z njima pa so se poklonili še ostali člani predsedstva OZVVS Šoštanj.

Poklon je bil simbolni poklon v spomin vsem, ki so v osamosvojitveni vojni za Slovenijo leta 1991 prelili kri za slovensko domovino in opomin generacijam, ki prihajajo za nami, da se kaj takega nikoli več ne bi ponovilo. V nadaljevanju dneva so obiskali tudi grobove umrlih članov OZVVS Šoštanj in se jih spomnili s prižiganjem sveč in častnim pozdravom.

ZDENKO ZAJC

Dogodki in ljudje

► Miklavž

Zavodnje

Kot vsako leto, je tudi letos Kulturno Društvo Ivan Napotnik iz Zavodnj povabilo Sv. Miklavža, da obišče otroke v krajevni skupnosti. Ta dobri mož je prošnjo uslišal in prišel na obisk k otrokom na predvečer njegovega praznovanja. Otroci so bili zelo veseli tega obiska, saj jim je prinesel lepa darila. Skupaj z Miklavžem in Parkeljni smo pozdravili začetek praznikov. Dobro volje je s spremstvom odhitel naprej obiskat še druge otroke.

ODBOR KD IVAN NAPOTNIK ZAVODNJE

Topolšica

Kot vsako leto je tudi to leto v Topolšici otroke obiskal Sveti Miklavž s svojim spremstvom parklci in angelčki.

Prireditve v kinodvorani organizira Turistično društvo Topolšica Podeželje. Na začetku je vse otroke pozdravila Teta Zima. Pred prihodom Miklavža pa so vzgojiteljice Vrtca Šoštanj Enots Biba, pod vodstvom Simone Slavinec, za otroke pripravile igrice Zvezdica Zaspanka. Letos je Sveti Miklavž obdaril kar 80 otrok.

Ravne

December je – zlasti za otroke – veseli mesec daril, obdarovanje in otroške radosti. Zagotovo se pravo decembrsko vzdušje začne s prvim veselim možem, ki obdari vse pridne otroke, z Miklavžem. Tudi letos je Miklavž obiskal vse pridne otroke iz Raven pri Šoštanju. V sredo zvečer, na predvečer svojega goda, se je skupaj z angeli in parklji ustavil v Gostišču pod klancem, kjer je Mladinska organizacija Ravne, letos že tretje leto zapored, pripravila miklavževanje.

Najprej je Kajetan Čop za pridne malčke in malčice, ki jih je bilo letos kar 55, zaigral lutkovno predstavo, nato pa so vsi skupaj nekajkrat glasno poklicali in priklicali Miklavža. V spremstvu parkljev in angelov je prišel Miklavž in pridnim otrokom prinesel darila.

Mladinska organizacija Ravne se zahvaljuje staršem vseh otrok, ki so pripeljali svoje najmlajše na miklavževanje, za zaupanje. Veseli so, da število udeležencev iz leta v leto povečuje, kar jim daje potrdilo, da delajo prav. Velika zahvala gre tudi Krajevni skupnosti Ravne,

Foto: arhiv

Foto: arhiv

Foto: NSN

Kulturno-umetniškemu društvu Ravne in Športnemu društvu Ravne za finančno pomoč, brez katere miklavževanja ne bi mogli izpeljati. Posebna zahvala tudi Frenku Prosenjaku za oddan prostor in Kajetanu Čopu za odigrano lutkovno predstavo. Člani Mladinske organizacije Ravne so zelo veseli, da se lahko njihova vas pohvali s toliko pridnimi otroki, ki jih Miklavž vse leto opazuje in decembra tudi obdari!

NASTJA STROPNIK NAVERŠNIK

► Dedek Mraz v KS Bele Vode 2012

Leto je naokoli in spet je tu najlepši čas v letu, ki ga predvsem naši mali korenjaki zelo težko čakajo. Ker so bili čez leto vsi zelo pridni, jih je v nedeljo 16. 12. 2012 v prostorih KS Bele Vode obiskal Dedek mraz. Polni pričakovanja so si ogledali prisrčno igrice, ki je navdušila vse obiskovalce, tako mlade kot tudi malo starejše. Po igrici pa je prišel trenutek, ki so ga vsi že nestrpnostno čakali – prišel je Dedek mraz. Otroci so mu zapeli dve pesmici, on pa je v zahvalo vsakega posebej obdaroval. Sreča je bila nepopisna, otroška lička rdeča od navdušenja, v očeh pa tako veselje, ki ga lahko pričara samo stari, dobri Dedek mraz. Prehitro je minilo in Dedek mraz je moral dalje. V slovo je razdelil še bombončke in že ga ni bilo več. Otroci in starši so počasi odšli domov, prvi z mislimi pri darilih, drugi pa hvaležni KS Bele Vode in Občini Šoštanj za njihovo prijazno pomoč. Ko se je otroški vrišč malo polegel, pa so bili na vrsti še naši starejši sokrajanj. Marjeta Mazej, Brigita Ledinek

(RK Bele Vode) in KS Bele vode so s programom in darili prijazno poskrbeli, da niso ostali pozabljeni. Z veselim zvoki iz harmonike jih je razveselil Rožle Javornik, ob dobri glasbi pa je zelo teknil okusen narezek in dobra pijača. Srečanje je bilo zelo prijetno in tudi srca malo manj mladih krajanov so se prav prijetno ogrela v tem čarobnem času.

Foto: arhiv

► Zimska pravljica v Topolšici

Na prvo adventno nedeljo je Turistično društvo Topolšica podežlje v parku v Topolšici pripravilo prireditev Zimska pravljica. V samem parku so postavili največji Adventni venec v Šaleški dolini s premerom malo manj kot 4 metre. Idejo in samo postavitve je izvedel s pomočjo ostalih članov društva Drago Goršek. Na sami prireditvi je kaplan šoštanjskega župnišča opravil blagoslov adventnih vencev. Sledilo je veselo dogajanje, saj je vse obiskovalce presenetila teta Zima s palčki, ki je poskrbela za sneg in mraz. Skupaj z njo so prižgali lučke v parku, za katere je letos na žalost zmanjkalo denarja. In ko je že kazalo, da z lučkami v parku ne bo nič so se v društvu zadnji trenutek odločili, da skupaj s Krajevno Skupnostjo Topolšica poskrbijo za okrasitev parka. Kljub temu, da je okrasitev parka potekala v zadnjem hipu so okrasili verjetno eno največjih novoletnih jelk v Sloveniji. Sredi parka že vrsto let stoji smreka, katere višina je približno trideset metrov. Boris Brusnjak in Peter Robida nista prav nič oklevala, ko sta se pogumno, v nedeljo zjutraj, tik pred prireditvijo, povzpela v vrh smreke in jo okrasila z lučkami.

Foto: Petra Lipičnik

Obiskovalcev kljub mrazu in snegu ni manjkalo. Ogreli so se lahko z »Lomskim zakuhančkom« in čajem, za prijetno vzdušje pa je poskrbel otroški pevski zbor župnišča Sv. Martina – Mali Martinčki iz Velenja.

PETRA LIPIČNIK

► Veseli december

»Prišla je zima, z zimo sneg in z snegom dedek Mraz...« smo zapeli v enoti Mojca v decembru, ko nas je nekega jutra zunaj pričakala pobeljena narava. Otroci so bili nad snegom navdušeni in zato so vsak dan z veseljem oblekli zimska oblačila in obuli škornje ter na snegu postavljali snežake, se kepali, gradili ledene gradove, v igralnici pa risali, slikali, izdelovali voščilnice in okraske za igralnico, krasili jelko, prebirali zimske pravljice...

Ker pa smo bili skozi celo leto zelo pridni, nas je 11. 12. 2012 v gasilskem domu Gaberke po ogledu predstave o babici Zimi (odigrali so jo starši naših otrok), obiskal tudi Dedek mraz. Skupaj z njim smo zapeli nekaj pesmi, nato pa nam je razdelil še težko pričakovana darila. Zdaj si želimo le to, da bi bila zima dolga in polna snega!

MOJCA, GABERKE

Foto: arhiv

► Veselo nedeljsko popoldne v Gaberkah

25.11.2012 je Kulturnica Gaberke izvedla tradicionalno prireditev Veselo nedeljsko popoldne.

Foto: AG

Foto: AG

Na zabavni prireditvi so se letos predstavili glasbeniki in pevke iz daljne okolice. Tako so se na odru zvrstili: Ansambel Smeh, Ansambel Vikend, Ansambel Čar in Konovski štrajharji. Nastopile so tudi tri skupine pevk. Na domačem odru so se prve predstavile ljudske pevke Gaberški cvet, iz Podkrajja pri Velenju so prišla Podkrajška dekleta, iz sosednjih Ravn pa smo slišali prepevanje ženskega pevskega zbora Planike.

A.GRUDNIK

► Božično veselje

15. decembra je narava naredila svoje in nam zagodla tako, da je deževalo in pobralo skoraj ves sneg, s katerim nas je malo pred tem bogato obdarila. Za pohodnike, ki vsako leto vztrajno hodimo od jaslic do jaslic v Topolšici pa je bilo vreme kot naročeno. Naša vztrajnost je že pregovorna in nakazuje na božično poslanstvo druženja, pozitivnih misli in dobrote.

Zelo lepo je bilo na samem začetku, kjer smo si ogledali jaslice, ki so jih postavili člani turističnega društva Topolšica – podeželje in so razstavljene na naši začetni točki pohoda – Termah Topolšica. Prijazen sprejem, smo kot vedno doživeli v Centru starejših Zimzelen v Topolšici. Jaslice so tokrat zaradi tehničnih ovir sicer nekoliko manjše a zato bolj domače. Izdelala sta jih Volkov Tine in Perovec Tonček in so v centru že tretje leto.

Od tam pa smo s prijetnim tempom in v prijateljskem razgovoru premagovali še pot skozi naš kraj in uživali ob božični razsvetljavi, ki jo je letos sponzorsko omogočil in izvedel Tini Koželjnik in se mu ob tej priliki iskreno zahvaljujemo. Kar prehitro je minil čas, ki smo ga porabili na poti do Zafršnikove domačije, kjer stojijo NAŠE - ZAFRŠNIKOVE jaslice, ki smo jih naredili sami člani turističnega društva Topolšica. Letos smo dodali vola in tri kralje in življenje v hlevčku je kar bolj zanimivo. Kot lani, smo bili tudi letos počaščeni, da je te jaslice odprl gospod župan prof. Darko Menih, ki je sicer nekoliko kasneje pridružil praznovanju, ker je bil zadržan na neki

Foto: arhiv

drugi prireditvi. Zelo dobro ga je nadomeščala Mara Pergovnikova – lastnica marofa, kjer stojijo jaslice in njen sin z družino. Z dobrimi željami ob prazniku, smo se družili še nekaj časa. Z nami so potovali turisti iz Ajdovščine, z Goriškega, iz sosednjih Gaberk in domačini.

Vabimo vas, da si jih pridete ogledati tudi vi, saj so zares nekoliko drugačne.

JK

► Klepeti pod Pustim gradom

V Muzeju usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju smo zadnji četrtek v novembru, še zadnjič letos organizirali klepete pod Pustim gradom. Tokrat je bil gost g. Zdravko Jevšenak, znan sodar in kolar, ki je kljub svojim enainosemdesetim letom še vedno aktiven v svojem poklicu, saj kot je sam povedal, ga delo ohranja pri zdravju in kondiciji. Njegovi izdelki pa so bili in so še znani po svoji kvaliteti in obstojnosti daleč naokoli. Prireditveni prostor je bil poln obiskovalcev, saj je g. Jevšenak, dobro poznan večini prebivalcev Šoštanja, sploh starejši in srednji generaciji in kljub temu, da danes živi v Velenju, še vedno večkrat pride v Šoštanj. V svojem dolgem in zelo razgibanem življenju, se je poleg svojega poklica zanimal še za ogromno drugih dejavnosti, kot so letalstvo, padalstvo, smučarski skoki, smučanje, izdelovanje smuči. Bil je tudi aktiven padalec in sodnik smučarskih skokov.

Med obiskovalci je bilo veliko njegovih prijateljev, znancev, ki so s svojimi komentarji in vprašanji še dodatno popestrili že tako zanimiv pogovor, ki ga je sicer vodil Miran Aplinc iz MUS-a. V ozadju se je na veliko platno prikazovala projekcija slik iz gostovega življenja, ob katerih nam je na sproščen način povedal marsikatero

Foto: Jernej Hozjan

zanimivost, vse od mladosti pa do sedaj. Po koncu uradnega dela, so se obiskovalci ustavili še v avli muzeja in ob pogostitvi nadaljevali pogovor in obujali spomine.

JERNEJ HOZJAN

► Ta veseli dan kulture

V Muzeju usnjarstva na Slovenskem, je bilo 3. decembra posebno živahno. Skupaj s prvošolci osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj, smo praznovali Ta veseli dan kulture, Prešernov rojstni dan.

Otroci so spoznali Usnjarskega vajenca Jureta, ki se skriva po muzeju. Prisluhnili, so pravljici Roka Polese, Usnjarski vajenec Jure, od jutra do večera. Najboljše pa je bilo, da smo se tokrat

lahko v muzeju igrali. Odkrili smo nekatere stare, pozabljene družabne igre.

3. decembra, ko se spominjamo rojstva dr. Franceta Prešernov, so se tradicionalno odprla vrata vseh slovenskih kulturnih ustanov. Tudi letos so si obiskovalci muzeja, lahko brezplačno ogledali stalno in gostujočo razstavo.

KATARINA FUŽIR

► Geološka dediščina

Konec novembra je v Mežici potekala mednarodna geo-konferenca z naslovom »Emerging new geoparks in Europe – Sharing knowledge & good examples«, ki je bila prva tovrstna konferenca pri nas. Namenjena je bila predvsem predstavitvi dobre prakse in izmenjavi izkušenj na področju evropskih geoparkov. Geo-konference smo se udeležili tudi člani Naravovarstvene zveze Smrekovec in s tem izkoristili priložnost za izobraževanje in pridobivanje novih idej.

V konferenčnem delu so nam primere dobre prakse predstavili strokovnjaki iz geoparkov po Evropi. Predstavili so nam Geopark Magma iz Norveške, Aruca Geopark iz Portugalske, Geopark Karnijske Alpe iz Avstrije, projekt ustanavljanja Emilia Romagna Apenine Geoparka v Italiji, predstavljena sta bila tudi Geopark Karavanke, ki je nastal s čezmejnimi sodelovanjem z Avstrijo, in Geopark Idrija, in pa projekt ustanavljanja geoparka, ki prav tako nastaja s čezmejnimi sodelovanjem, in sicer z Italijo (Geopark Kras-Carso). Nastajanje novih geoparkov poteka pod budnim očesom strokovnjakov s področja geologije, varstva narave in pod okriljem UNESCO, namenjeni pa so ohranjanju, trajnostnemu razvoju in prepoznavnosti izjemne geološke dediščine določenega območja s pomočjo geoturizma.

V praktičnem delu geo-konference smo si ogledali nekaj zname-

Foto: NZS

nitosti iz Geoparka Karavanke na obeh straneh meje. Obiskali smo Podzemlje Pece, Krajinski park Topla, rudarsko vas Leše, razstavo »Mati fabrika« na Ravnah na Koroškem, na Avstrijski strani pa smo si ogledali Obirske jame in mineralni vrelec v Železni Kapli.

Tudi Smrekovško pogorje je zaradi svoje geološke posebnosti vključeno v Geopark Karavanke in pri nastajanju tega geoparka je posredno sodelovala tudi naša Zveza. V okviru geoparka je v neposredni bližini Doma na Smrekovcu postavljena tudi info točka, katere uradno odprtje je predvideno v pomladanskem času.

J. KOTNIK

► Poplavljenе in vlažne zidove je potrebno pravilno sanirati

Kmetijska Zadruga Šaleška dolina je v sodelovanju z občino Šoštanj dne 13.12.2012 organizirala predavanje na temo Kako pravilno sanirati poplavljenе in vlažne objekte. Strokovnjaka iz podjetja Kema Puconci (sušilni ometi) in HG Trade -Helios (premazi), sta zelo nazorno, hkrati pa razumljivo, predstavila pravilne postopke in materiale za sanacijo.

Posebej sta opozorila na to, da s sanacijo ne smemo hiteti, posebej še, ker je zimsko vreme neugodno za sušenje zidov. Z nestrokovno sanacijo, ali z nepravilno rabo materialov lahko naredimo veliko nepopravljivih napak, ki se bodo kmalu pokazale tudi navzven. Vlago je potrebno iz sten namreč sprostiti, nikakor pa ne zapirati. Tudi materiali za omete in premaze morajo biti temu primerni. Številni ureleženci so na predavanju aktivno sodelovali in so na zastavljena vprašanja prejeli tudi strokovne odgovore. Na njihov predlog in ob soglasju obeh strokovnjakov, je bilo po predavanju dogovorjeno, da bo KZ Šaleška dolina organizirala tudi

brezplačna svetovanja na terenu. Vsi ki ste zainteresirani za ogled in strokovne nasvete, se lahko prijavite v TPC Šoštanj, kjer oddate kontaktne podatke, točen datum ogleda pa vam bomo javili po pridobitvi vseh prijav.

Poleg tega Kmetijska zadruga šaleška dolina nudi pomoč vsem, ki so utrpeli škodo ob poplavih, v obliki dodatnih popustov ob nakupu sušilnih ometov in notranjih premazov. Te bomo priznali kupcem vse do 5. 5. 2013

Foto: arhiv

► Samo en cvet...

Ob 90. Letnici rojstva Karla Destovnika Kajuha je bila priložnostna slovesnost v Kulturnem domu Šoštanj. V njej so sodelovali otroci osnovne šole Karla Destovnika Kajuha, Glasbene šole Velenje, Moški zbor Kajuh ter pričevalci spomina na velikega pesnika in domoljuba Štefan Szabo, njegov bratranec, Zvone Čebul in Darko Menih, župan občine. Sceno je postavil Kajetan Čop, program sta povezovala Andrej Volk in Milojka B. Komprij.

Ob izhodu iz dvorane je vsak obiskovalec, ki jih je bilo žal (pre) malo za tako pomemben datum, je vsak prejel skodelico v obliki češnjevega cveta, darilo organizatorjev Zavoda za kulturo Šoštanj in Občine Šoštanj. V avli Kulturnega doma je bila

priložnostno urejena razstava Kajuhove zapuščine, ki jo je uredil Muzej Velenje.

MILOJKA B. KOMPRIJ

Foto: Tjaša Rehar

Intervju

► Vedno se najde nekdo ki pomaga

Jože Jančič včasih pride v mojo pisarno in reče. »Zdaj smo pa pri rdečem križu naredili to in ono, a bova kaj napisala?« Njegova skrb za kraj in ljudi v njem mi je znana, zato me je pravzaprav začudilo, da me je tokrat poklical Drago Potočnik in rekel »če bova kaj napisala?« Da bi tokrat napisala, nekaj o Jožetu Jančiču, ki je dal kri pred kratkim kri že stotič.

Ampak Jože Jančič ni samo krvodajalec, že vrsto let je član rdečega križa, član mnogih odborov, od gradbenih do športnih in dejaven in deloven v okolju, predan prostovoljec.

In sva napisala.

Jože Jančič, radi poudarite da ste Ravenčan, kaj to pomeni?

Že čez 30 let živim v Ravnah, čeprav sem rojen v Celju 19. marca 1949, pravzaprav sem živel v Vinarjah pri Slovenski Bistrici. Torej se prištevam, da sem Ravenčan.

Imel sem enega brata mlajšega, žal je že pokojni, starša sta že tudi pokojna, edina vez z domom je moj nečak in pa seveda moj vinograd kjer je moj skromen kotiček.

Kakšna so bila otroška leta?

Otroška leta so bila lepa. Znali smo se igrati sami. Pasli smo krave in se družili. Ni bilo žog in bazenov, ampak smo vseeno uživali v igri. Kasneje ko sem šel v šolo smo se že igrali petelinčka in med dvema ognjema, nekega »viška« časa pa tudi nisem imel, saj smo morali otroci delati na kmetiji.

In kam ste hodil v šolo?

V šolo sem hodil na Prihovo Zgornjo Ložnico in nazadnje v Slovensko Bistrico, ker so že takrat ukinjali podružnične šole. Iz časov šolanja v domačih krajih imam še zdaj dobrega prijatelja in sošolca, s katerim se zelo rad družim. To je Jože Goričar. Spominim se tudi, da smo strogega učitelja in tudi župnika, ampak je bila neka vzgoja in red.

V srednjo šolo sem šel najprej v Maribor, kjer sem se učil za kovača, a sem ugotovil da to ni zame, zato sem šel v Velenje v Rudarsko šolo, kjer sem končal najprej srednjo šolo, z leti izobraževanja ob delu, sem pridobil tudi dodatna znanja.

Za službo takrat ni bilo problema, kajne?

Po srednji šoli sem se zaposlil na Premogovniku, kjer sem delal trideset let, do upokojitve. Spomini na začetek dela v premogovniku so lepi, čeprav smo delali vse, kar je bilo potrebno. Ni bilo takšne delitve dela, glede na poklic, kot je zdaj.

Že kar nekaj časa si med upokojenci, a spomini na »jamo« so najbrž še živi.

Z vsemi sodelavci sem še zmeraj dober prijatelj. V jami so se dogajale tudi kakšne lumparije, sploh novince smo radi preizkusili. Namazali z mastjo ali pa v malico podtaknili korenino od repe, da je mislil, da je vanjo padla podgana... A nihče ni zameril, jama je specifičen prostor, čez pet minut je lahko kdo v kritičnem stanju in tu zamere ne more biti. Treba je bilo držati skupaj.

No zdaj sva zašla že predaleč. Kje si stanoval za časa šolanja in kasneje?

Velenju sem stanoval pri družini Kotnik v stolpnici, potem sem šel k vojakom v Zrenjanin, kjer sem bil bolničar. Takrat mi je kazalo, da bi lahko šel v to smer zaposlitve, a sem se vrnil nazaj v Velenje. Nato sem šel v Banja Luko, kjer me je doletela posebna preizkušnja.

Kakšna?

Že v Velenju se dal kri, tu sem jo dal drugič kri, ampak na nenavaden način. Imam krvno skupino AB negativna in sem dal kri direktno iz žile v žilo neki porodnici, ženi od mojega nadrejenega. Še zdaj se spominjam tistega nenavadnega občutka, ki sem ga občutil, ko ji je začelo biti srce. Pravzaprav sem že nekajkrat dal kri urgentno, ker je krvna skupina AB negativna redka.

Po služenju vojaščine torej domov. Kam?

Vrnil sem se v Velenje in nadaljeval delo na Premogovniku. Stanoval sem pri bratrancu na Konovem, nato sem spoznal bodočo ženo, Antonijo Stropnik iz Skornega.

Kmalu, leta 1970, sva se poročila, torej imava že 42 let skupnega življenja. Na začetku sva stanovala na cesti Lole Ribarja v Šoštanju, zadaj za Kajuhovem domu, nad mesnico. Žena je namreč delala v Kmetijski zadrugi, kasneje v Eri. Rodila sta se nama dva otroka, Drago in Peter.

Nato ste se preselili v Ravne.

Ja, Ravne so mi bile nekako všeč in sem vztrajno iskal možnost, da začnemo z gradnjo tam. Leta 1981 smo se preselili v hišo.

V okolju ste znani po humanih dejanjih, kot krvodajalec pa ste se pred kratkim podpisali pod številko 100!

Krvodajalec sem postal že pred služenjem vojnega roka zato sem ob vrnitvi nadaljeval s tem. Včasih, ko sem bil mlajši sem dal kri tudi štirikrat na leto. Za krvodajalstvo me je navdušila mama, jaz brata in tako naprej.

Ste pa tudi dolgoletni član in tudi funkcionar organizacije Rdečega križa.

Član Rdečega križa sem postal v Ravnah. Kmalu po preselitvi sem se včlanil in tudi postal predsednik.

Niste pa samo krvodajalec takrat ko daste kri. Kaj še počnete?

Ja, cele akcije smo in še peljemo. Cela skupina ljudi nas je odhajala v bolnico Slovenj Gradec, kjer smo dajali kri. Takrat še za to ni bilo prostega dne. Še vedno teče krvodajalska akcija za bolnico Maribor, nekaj časa smo jo organizirali za potrebe bolnice Slovenj Gradec in Celje, ampak smo bili premočni. Ni bilo prijetno, ker so kakšnega krvodajalca odklonili, če niso rabili njegove krvne skupine. Menim, da krvodajalec ne bi smel biti zavržen, zato smo se preusmerili v Maribor. Včasih pride tudi po 150 krvodajalcev. Želim si pa več mladih.

Foto: arhiv RK

Pred kratkim sem vas videla na srečanju starejših krajanov, ki je zaživelo pred 25. leti.

Rdeči križ v Ravnah je obstajal že prej, starejše pa smo res povabili prvič pred 25. leti. To je bila zamisel nekaterih članov, ki smo čutili, da je prav, da omogočimo starejšim enkrat letno druženje. Tudi članstvo se je podvojilo.

Kaj pa drugi projekti v okviru KO RK Ravne?

Pridobili smo tudi prapor in pomagamo v kraju kjer se da. Pred leti smo uredili cesto, da je lahko reševalno vozilo prišlo do invalidne osebe. Organizirali smo tudi srečanje krvodajalcev, pravza-

prav so se srečanja začela pri nas v Ravnah. Najprej smo se povezali z KO Zavodnje. Pozneje se je to preneslo na območno združenje. Skratka dela in idej ne zmanjka.

Posebej se vas spomnim ob ureditvi hiše Pungartnikovih.

To je bila posebna izkušnja. Mati in sin sta ostala sama v nemogočih bivalnih pogojih, ko se je oče smrtno ponesrečil. Na začetku krajani sploh nismo vedeli kaj naj naredimo. Hoteli smo sanirati, a ni bilo kaj. V bližini je gradil Zvone Anžej, ki je precej zaslužen za to, da smo začeli. Duška Lah iz televizije Slovenije je posnela oddajo o ljudeh v stiski. Sestavili smo odbor, Marjan Kotnik in jaz sva bila nekakšne gonilne sile. Iskali smo sponzorje privabili domačine in začeli graditi pod vodstvom RK Velenje. V veliko podporo je bil tudi župan Bogdan Menih, veliko papirja je šlo skozi občinske roke. Če ni bilo denarja so bila sponzorska sredstva in udarniško delo. Ljudi niti ni bilo treba dosti prepričevati, skoraj vsi Ravenčani so se pridružili pri udarniškem delu. Ne vem, če bi nam zdaj uspelo kaj podobnega.

Ste veliko časa preživel v gradbišču?

Ja, kar nekaj. Naj povem eno anekdoto. Žena je skuhalo kosilo, ampak jaz sem prišel domov šele za večerjo. To je bil mesec ko smo delali cele dneve. In ko sem jedel, sem vprašal ženo kdaj je kupila nove krožnike. Žena je rekla, da sem pa zdaj že res prekoračil vse meje. Zdaj je 12 let, kar smo zaključili to akcijo. Mi je v veliko zadoščenje, da nam je uspelo.

Ti prostovoljstvo pomeni način življenja?

Ja, veliko mi pomeni da sem prostovoljec in sem ponosen na to. Če pomagaš ljudem v stiski je fajn. Že če se spomnim na a Pungartnikovo Toniko, je vse poplačano. Žal je ona že pokojna, v hiši pa lepo gospodari sin.

Najbrž ste dejavni še kje drugje kot samo pri rdeče križu. Poznamo vas kot neumornega organizatorja.

Že vrsto let sem član KUD Ravne in tudi nekajkrat član sveta krajevnih skupnosti. Kar v veliko projektih sem bil predsednik gradbenega odbora. Kot na primer ko smo gradili igrišče. Zdaj je že 25 let kar smo ga zgradili. Veliko materiala smo naprosili, delali smo sami, Vačovnikov Franc je bil z dušo in telesom zraven. Pa Naveršnik Brane in Drev Brane in Pergovnik Silvo, Stvarnik Ivan, pa seveda še drugi. Od začetka so nam gradnjo igrišča nekateri malo oponašali, a takrat se je zelo zavzel Vlado Videmšek in se je izšlo. Vedno se najde nekdo ki pomaga.

Govorite o udarniškem delu. Kakšen je danes odnos do prostovoljnega dela?

Težko odgovorim, zelo se je zanemarilo kar smo nekoč delali, čeprav se mi zdi, da se zdaj spet vrača udarniški duh v Ravnah. Vesel sem, da se na igrišču dela naprej in da se tam družijo krajani.

V organizaciji RK imate tudi določene funkcije.

Ja, kar 21 let sem bil predsednik KO rdečega križa v Ravnah, ves čas pa sem član. Zdaj sem podpredsednik KO, odbor lepo vodi ga. Slavica France. Sem pa tudi član občinskega odbora v Velenju, samo nekaj časa vmes nisem bil. Žal je tudi v tej organizaciji nekaj takih in drugačnih ljudi.

Kje ste dajali kri?

Vseposod. Velenje, Premogovnik, Banja Luka, Split, Slovenj Gradec in Maribor. A

izkušnja pri vojaki je bila edinstvena, nikoli več nisem dal krvi direktno.

Pred kratkim ste doživeli veliko presenečenje. Člani so vedeli, da boste kmalu dali kri stotič in so to primerno pripravili. Kje je bil dogodek?

V mariborski bolnišnici na transfuzijskem oddelku. Sekretarka OO RK ga. Darja Lipnikar je očitno uredila, da so prišli tudi mediji in da je bilo vse skupaj zelo slovesno. Poleg mene sta stotič darovala kri še dva. Krvodajalec iz Maribora in g. Lorgar iz Velenja.

Poleg dobrega občutka ste dobili tudi zelo lepo priznanje. Kje ga hranite?

Ob drugih, ki sem jih dobil, to je zlati znak RK, pa značke in priznanja za okrogle številke.

Občinskega priznanja še niste dobili?

Bil sem predlagan, pred časom, pa očitno ni šlo skozi. Saj priznanja sama po sebi niso važna. Važna so dejanja in občutek, da si pomagaj.

Kdaj vam je bilo najtežje v življenju?

To pa težko rečem. Kar se mene samega tiče, sem bil sicer poškodovan v jami, a mi takrat ni bilo tako hudo, kot pa mi je bilo, ko je nečak imel nesrečo in oslepel na eno oko. Saj je bilo hudo, ko so mi umrli starši in brat, a kot rečeno...

Kaj pa prijetne in lepe stvari v življenju?

Gotovo družina, žena, ki mi ves čas stoji ob strani in seveda otroci in vnuki. Eneja, Nika in Neja.

Vnuki mi predstavljajo veliko razvedrilo, polepšajo mi dan. (mu zasije obraz) Pripovedujemo si celo vice in se igramo, bil sem tudi povabljen v vrtec, kjer sem delal piščali iz lesa, ki jih že ne poznajo več. Z otroci je najlepše.

Pa preostali prosti čas, če ga je še kaj?

Imam še vinograd v rojstnih krajih, doma je tudi treba kaj postoriti, včasih greva z ženo v toplice in poleg tega sem hišnik v REKs-u. Uživam kadar je tam živahno, motijo pa me nedoslednosti. Ne vem ali bom še nadaljeval s tem delom.

Kakšen je vaš življenjski moto?

V kraju kjer živiš se moraš razumeti z ljudmi, jim biti v pomoč in biti predvsem dostopen in srčen. Upam, da mi je kaj od tega uspelo.

MILOJKA B. KOMPREJ

Foto: Dejan Tonkli

► Decembrska pričakovanja

Veseli december je bil tudi v vrtcu enote Urška Topolšica. V tem času se je zvrstilo veliko gostov, ki so popestrili naš dopoldanski čas. V pravljčni svet nas je popeljala »babica«, ki je na prečudovit način predstavila knjigo o Treh dobrih možeh, cvetličarka s katero smo skupaj izdelovali cvetlične aranžmaje, priznani glasbenik na svoji harmoniki, gozdar ter frizerki, ki sta nam uredili frizure za večerno pričakovanje Dedka mraza v kinu Topolšica. Tam je potekal kratek program otrok, ki so včasih obiskovali naš vrtec sedaj pa pridno sedijo v šolskih klopih. Zazvene so citre, harmonika, flavti, kitara in ples labodov je zaplesala čisto prava balerina. Na koncu nas je obiskal Dedek mraz, ki je vsakemu osebno podaril darilo.

Foto: arhiv

V letu, ki se je iztekel ostajajo lepi spomini, polni nasmehov in navdihov. V letu 2013, pa vam vsi skupaj želimo čim več lepih trenutkov.

VRTEC ŠOŠTANJ- ENOTA URŠKA TOPOLŠICA
MATEJA GRABNER

► Ringa, ringa, raja

dedek Mraz prihaja...

Prišel je prazničen čas in v enoti Biba vrtca Šoštanj, smo v mesecu decembru v radostnem vzdušju in pričakovanjih načrtovali in izvajali vse naše dejavnosti. Strokovne delavke smo bile vesele sodelovanja s starši, ki so nam pridno prinašali različne materiale za pestrejšo in bolj zanimivo igro v tem prednovoletnem času. V sredo, 12. decembra 2012 pa smo se v veselem pričakovanju, da nas obišče dobri mož, zbrali v naših igralnicah. V dveh skupinah najmlajših sta čarobno vzdušje v igralnicah pričarala Lea Aristovnik z igranjem na prečno flavto in njen mlajši brat Aljaž s kitaro. Zaplesali smo tudi pritrčen ples družin z zvezdicami želja v rokah. Skupina starejših otrok pa je skupaj s starši okrasila jelko okrog katere so rajali in tako pričakali dobrega moža. Prihod dedka Mraza je v

pričakovanju daril prižgal iskrice v otroških očeh.

Foto: arhiv

Razšli pa smo se v upanju: »...da drobne stvari, naj bogatijo vsakega srce...«

SIMONA SLAVINEC

► Starši na obisku

Mesec december je za otroke prav gotovo eden najlepših v letu. Otroci se veselijo prihoda dedka Mraza in nestrpno čakajo na srečanje z njim. Namen praznovanja je v tem, da omogočimo otrokom doživetje vsega lepega, da jim pripravimo različna presenečenja. Ob skupnih pripravah, ob raznih dejavnostih razvijamo pri otrocih prijateljstvo, ob skupnem doživljanju pa se pri njih poraja čut pripadnosti skupnosti. Otroke navajamo, da lastne želje usklajujejo z željami in potrebami drugih.

V enoti Barbka smo v tem času na obisk povabili starše, ki so se z veseljem odzvali našemu povabilu. Frizerka Klavdija nam je urejala pričeske, kitarist Boštjan s prijateljema, pa je vsem nam pripravil pravo novoletno zabavo. Otroci so v teh prazničnih dneh poslušali različne zimske pravljice, ustvarjali novoletne voščilnice, risbice, krasili novoletno jelko, se igrali na snegu, veliko prepevali, plesali. Leto smo uspešno zaključili in ugotovili, da je vsak dan lahko lep, če ga preživimo skupaj s prijatelji.

ANDREJA KOMAR

► Na Velenjskem gradu

Vsako leto nas Mestna občina Velenje v sodelovanju z Muzejem Velenje vabi k ustvarjanju prazničnih voščilnic in h krašenju novoletne jelke.

V petek, 7. 12. 2012, smo se s sedmimi starejšimi otroki iz enote Lučka v Šoštanju odpeljali na Velenjski grad, kjer smo izžrebali, katero novoletno jelko bomo okrasili z okraski, ki smo jih izdelali v vrtcu. Ob okrašeni smrečici smo zapeli nekaj pesmic, nato

pa smo si ogledali razstavljene voščilnice. Iz vrtca Šoštanj smo poslali mnogo čudovitih voščilnic- deset izbranih je bilo tudi na razstavi. Strokovna komisija je med njimi nagradila voščilnico Ine Mei Blatnik. Skupaj z Ino in njenimi starši smo se veselili nagrade, se pogreli ob čaju ter si ob zaključku ogledali še razstavo fotografij mesta Velenje.

MALUS JOŽICA IN SOVIČ DARJA

► Praznično vzdušje

Tudi letos imamo v svoji igralnici postavljeno novoletno smreko, ki smo jo okrasili. Odločili smo se, da naši okraski ne bodo papirnati, zato smo si pripravili slano testo. Otroci so pozorno spremljali, katere sestavine potrebujemo za slano testo in kako nastane. Najbolj zanimivo je bilo, ko smo barvali testo. Uporabili smo osnovne

barve, aluminijasto folijo ter pomarančne olupe. In nato smo začeli samostojno ustvarjati. Pri oblikovanju okrasov smo si pomagali z različnimi modelčki. Oblikovane okraske, smo čez noč posušili in naslednje jutro našo smreko okrasili. In sedaj tudi v naši igralnici vlada pravo praznično vzdušje.

ŠPELA BOŽIČ, HERMINA BEZOVNIK KOMPREJ

Šolski List

► Kulturni dan namenjen bontonu

Bonton je skupek dogovorjenih pravil, ki v nekem času predpisujejo, kaj je vljudno vedenje med ljudmi iz istega ali podobnega kulturnega kroga.

Lahko bi rekli, da ljudje potrebujemo pravila lepega vedenja, tako kot jed potrebuje začinbe. Brez pridržkov lahko rečemo, da se z razvojem družbe spreminja tudi bonton.

Nemalokrat nosimo s seboj iz mladih dni ali od drugod kup navad, ki so se nas trdno prijele in so pravzaprav del naše osebnosti, v svojem novem življenjskem okolju pa jih moramo opustiti in sprejeti nove.

Drugošolci smo se posvetili bontonu s ciljem, da bi lepo vedenje postalo del našega vsakdana tako doma kot v šoli. Na obisk smo povabili goste, ki so nam pokazali oz. pomagali najti pot do zastavljenega cilja.

Peljati otroka k zobozdravniku je pomembna izkušnja tako za starša kot za otroka. Vendar s pametnim načrtovanjem in pripravo otroka naučimo, da skrbi za svoje zobe in redno obiskuje zobozdravnika. Kako ravnati, da se bodo otroci počutili kar se da varno in prijetno, da jim v čakalnici ne bo dolgčas oziroma, da jih ne bo strah, nam je s svojim zanimivim predavanjem predstavila medicinska sestra gospa Irena Šumer.

Visoke energetske napetosti se sproščajo med učenci pri športni vzgoji, med igrami, na tekmovanjih. Zato je bila tema FER igra še kako na mestu. Vzgojenega športnika zaradi njegovega prijetnega vedenja in vedrega duha radi vidijo v vsaki družbi. Svoje izkušnje je z nami delil športnik gospod Sebastijan Sovič.

Knjiga razvija domišljijo, z njo otrok odkriva pisan svet, ki ga obdaja, z njo se uči, si širi svoj besedni zaklad ali pa samo uživa ob ilustracijah.

In kakšen je odnos drugošolcev do knjige? Jih posojajo, si jih izposojajo in jih v roku vračajo, kako ravnajo s knjigami, ki niso njihova lastnina, so že poskusili sami kaj napisati?

Podobna vprašanja smo zastavili tudi gostjama. Učenki naše šole, ki nam je z veseljem predstavila pesmi, ki so izšle v knjigi z naslovom Umetnost z mojimi besedami in umetnici, ki s knjigami rešuje marsikatero zmedo, gospe Katji Kočevar.

Ta dan je hitro minil. Ponovili in naučili smo se veliko. Tudi s pomočjo naših prijaznih gostov. Še enkrat vsem iskrena hvala. Vsak, ki ima voljo in občutek za lepo vedenje, lahko pravila lepega vedenja zlahka uporabi v svojem okolju.

MIHAELA OVČJAK

Naj iskrivost pisanih decembrskih luči
polepša drobne trenutke v mozaiku časa,
toplina in iskrenost pa vas osrečujeta
vse leto. Srečno 2013!

Termoelektrarna Šoštanj d. o. o.

Skupina **hse**

**TERMoelekTRARNA
ŠOŠTANJ**

**Želimo vam vesele Božične praznike
ter zdravja in osebne sreče v novem letu 2013.**

NIVIG

PODJETJE ZA NIZKE GRADNJE IN KOMUNALNO INFRASTRUKTURO
TER DRUGE STORITVE d.o.o.

Alkerčeva 20, 3325 Šoštanj
Tel.: 03/ 891 10 03 fax: 03/ 891 10 04 Gsm: 041/ 624 166 e-pošta: nivig@sioL.net

Cerkev

➤ Bogoslužna oznanila

Svete maše na novo leto, 1. januarja 2013:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Topolšica ob 11.15 uri.
Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na praznik Gospodovega razglasenja, 6. januarja 2013:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00 in ob 8.30.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18.00.
Bele Vode ob 8.30.
Zavodnje ob 10.00.
Gaberke ob 10.00.
Topolšica ob 11.15.

Na praznik sv. Valentina škofa, 7. januarja 2013, bo v Zavodnju maša ob 10. uri.

Svete maše na praznik Jezusovega krsta 13. januarja 2013:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00 in ob 8.30.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18.00.
Bele Vode ob 8.30.
Zavodnje ob 10.00.
Topolšica ob 10.00.

Na praznik sv. Antona, 17. januarja 2013, bodo maše z licitacijo v:

Zavodnju ob 10. uri,
pri sv. Antonu ob 15.30 uri.

Svete maše na 2. nedeljo med letom, 20. januarja 2013:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00, ob 8.30 in ob 15.00 (Vera in Luč)
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18.00.
Bele Vode ob 8.30.
Zavodnje ob 10.00.
Gaberke ob 10.00.
Sv. Anton 11.15.

Svete maše na 3. nedeljo med letom, 27. januarja 2013:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00 in ob 8.30 (skupni krst).
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18.00.
Bele Vode ob 8.30.
Zavodnje ob 10.00.
Topolšica ob 10.00.

Svete maše na praznik Jezusovega darovanja, svečnico, 2. februarja 2013:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18.00.
Bele Vode ob 8.30.
Zavodnje ob 10.00.

Svete maše na 4. nedeljo med letom, 3. februarja 2013:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7.00 in ob 8.30.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18.00.
Bele Vode ob 8.30.
Zavodnje ob 10.00.
Gaberke ob 10.00.

Adventna akcija

Besedo resnice je treba sprejeti,
saj jo v delih je mogoče živeti,
leto vere naj nas spodbudi,
da ljubezen med nami res zaživi.

V adventu z veseljem bomo molili,
Jezusa z deli k sebi vabili,

pozabili ne bomo na otroke sveta,
tudi njim naj naša pozornost velja.
(iz zgibanke Otroci za otroke)

Tudi v letošnjem adventu so otroci posebej povabljeni, da svojo solidarnost izkažejo otrokom, ki so njihove pomoči potrebni. V ta namen bomo pri verouku razdelili otrokom knjižice z zgodbami za adventi čas v katerih bo tudi zgibanka iz katere je mogoče narediti skrinjico v katero so otroci povabljeni darovati svoje darove. Zbrane darove bodo prinesli na praznik Gospodovega razglasenja (6. januar) v cerkev k jaslicam.

Birma 2013

Praznik birme bomo v Šoštanju obhajali 14. aprila.

Prvo sveto obhajilo v letu 2013 bomo obhajali po naslednjem razporedu:

Šoštanj 26. maja,
Zavodnje 12. maja,
Bele Vode 2. junija.

Tečaj priprave na zakon 2013

Tečaj priprave na zakon bo potekal v Mihaelovem domu v Šoštanju 2. in 9. marca.

Dekanijsko srečanje otroških pevskih zborov bomo imeli v Šoštanju 3. februarja 2013.

Praznovanje obletnic porok

Praznovanje okroglih obletnic porok (večkratniki števila 5) bomo v Šoštanju praznovali 11. maja 2013.

Voščilo ob praznikih

Naj nas božična radost in veselje ob vstopu v novo leto, spremlja skozi vse leto 2013.

➤ Dvig adventnih vencev

Turistično-olepševalno društvo Šoštanj vsako leto na prvo adventno nedeljo pripravi slovesen dvig adventnih vencev nad Trgom bratov Mravljakov v Šoštanju. Devet čudovitih adventnih vencev, iz vsake krajevnosti po eden, bo krasilo trg ves adventni čas. Župan Občine Šoštanj Darko Menih je prižgal prvo svečko na adventnem vencu in s simbolno tudi prvo lučko na osrednjem vencu nad trgom.

Foto: TR

Župan je med drugim povedal: »Mesec, ki je pred nami, naj ne bo samo mesec veseljačenja, čeprav vedno potrebujemo tudi nekaj veselja, to naj bo mesec miru in pomoči bližnjemu, mesec topllega stiska roke in razumevanja, mesec našega duhovnega očiščenja.« Obenem je ob prihajajočih praznikih zbranim zaželel notranji mir, prijetno druženje, medsebojno spoštovanje in predvsem veliko ljubezni v krogu njihovih družin. Župan se je zahvalil vsem, ki so sodelovali na prireditvi in tudi ključarjem cerkev v občini, ki so poskrbeli za res lepe adventne vence nad trgom.

Vence je blagoslovil šoštanjski dekan monsignor Jože Pribožič, za kulturni program so poskrbeli člani MePZ Svoboda Šoštanj, zbrane pa je nagovoril tudi predsednik TOD Šoštanj Peter Radoja, ki je med drugim pohvalil solidarnost med ljudmi, ki se je pokazala v poplavih, obenem pa je vse povabil na trg tudi v sredo, 6. decembra, ko bo Šoštanj na njihovo povabilo obiskal Miklavž.

TJAŠA REHAR

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
pravljice	četrtek, 3.1. ob 17:00	Pravljичne ure (Catherine Walters: Čarobni sneženi mož)	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>
košarka	petek, 4.1. ob 16:30	Elektra Šoštanj – Zlatorog Laško A (4. krog MINI pokala SPAR za starejše pionirje U14)	<i>Športna dvorana Šoštanj</i>	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
košarka	nedelja, 6.1. ob 18:00	Elektra – Helios Domžale (12. krog 1.SKL za mladince U18)	<i>Športna dvorana Šoštanj</i>	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
bridge	ponedeljek, 7.1. ob 18:00	Redni tedenski turnir	<i>Kavarna Šoštanj</i>	<i>Šaleški bridge klub</i>
košarka	sreda, 9.1. ob 16:30	Elektra Šoštanj – Union Olimpija A (2. krog 2. dela 1. SKL za kadete U16)	<i>Športna dvorana Šoštanj</i>	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
pravljice	četrtek, 10.1. ob 17:00	Pravljичne ure (Mojiceja Podgoršek: Kako je nastala čokolada)	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>
razstava	četrtek, 10.1. ob 18:00	Razstava in predavanje o Pohorskem bataljonu	<i>Muzej usnjarstva na Slovenskem</i>	<i>Muzej Velenje</i>
košarka	sobota, 12.1. ob 11.15	Elektra Šoštanj – Parklji (4. krog 2. dela 1.SKL za kadete U16)	<i>Športna dvorana Šoštanj</i>	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
bridge	ponedeljek, 14.1. ob 18:00	Redni tedenski turnir	<i>Kavarna Šoštanj</i>	<i>Šaleški bridge klub</i>
pravljice	četrtek, 17.1. ob 17:00	Pravljичne ure (Stephen Mackey: Miki in zvezda želja)	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
odbojka	sobota, 19.1. ob 17:00	Šoštanj Topolšica – Panvita Pomgrad (13. krog 1. slovenske odbojcarske lige)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojcarski klub Šoštanj - Topolšica
košarka	sobota, 19.1. ob 20:00	Elektra Šoštanj – Tajfun Šentjur (12. krog 1.SKL Lige Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarski klub Elektra
košarka	nedelja, 20.1. ob 18:00	Elektra – Grosuplje (14. krog 1.SKL za mladince U18)	Športna dvorana Šoštanj	Košarski klub Elektra
bridge	ponedeljek, 21.1. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
razstava	torek, 22.1. ob 18:00	Razstava ob 110-letnici rojstva šaleškega rojaka Jožeta Lampreta	Majerjeva vila	Muzej Velenje
pravljice	četrtek, 24.1. ob 17:00	Pravljčne ure (Bonny Becker: Obisk za medveda)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
odbojka	sobota, 26.1. ob 19:00	Šoštanj Topolšica II – Mislinja (13. krog 3. slovenske odbojcarske lige)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojcarski klub Šoštanj - Topolšica
bridge	ponedeljek, 28.1. ob 18:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
pravljice	četrtek, 31.1. ob 17:00	Pravljčne ure (Jane Chapman: Resnično dobri prijatelji)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
pogovor	četrtek, 31.1. ob 18:00	Klepet pod Pustim gradom	Muzej usnjarstva Slovenije	Muzej usnjarstva na Slovenskem

Gasilci

► Novo vozilo PGD Topolšica

Natanko pred enim letom smo gasilci PGD Topolšica praznovali častitljivih 80 let obstoja in delovanja društva, preselili smo se v nove prostore gasilskega doma. Praznovali pa smo tudi letos, saj je naš vozni park bogatejši za novo vozilo AC 16/70.

Foto: T. L.

V letu 2008 smo sprejeli in podpisali dogovor o opremljanju gasilskih enot, ki delujejo v sestavi Zaščite in reševanje Občine Šoštanj za obdobje 2008 – 2012. V tej sestavi delujejo skupaj štiri prostovoljna gasilska društva: PGD Šoštanj – mesto, PGD Lokovica, PGD Gaberke in naše društvo PGD Topolšica. Poveljstvo občine Šoštanj je izdelalo dolgoročni plan zamenjave gasilske tehnike in opreme, ki se bo financirala iz sredstev občinskega proračuna. V letošnjem letu je po planu pripadalo novo vozilo našemu društvu. Priprave na razpis so se pričele že v lanskem letu.

Novo gasilsko vozilo smo v društvo pripeljali 30. avgusta 2012. Pred gasilskim domom Topolšica so se že okrog 17.00 ure pričeli zbirati člani društva, krajan, pridružila sta se župan in podžupan Občine Šoštanj ter predstavniki gasilskih društev naše občine. Nekaj naših članov pa se je potrudilo in so nas pričakali s postavljenim mlajem. Vozilo smo okrasili in ga v spremstvu ostalih gasilskih vozil našega voznega parka pripeljali pred gasilski dom ob 17.30 uri.

Foto: T. L.

Uradni prevzem in blagoslov vozila smo imeli v soboto, 1. septembra. Zaradi slabe vremenske napovedi, smo postavili šotor, pripravili prireditveni prostor, okrasili slavnostni oder in ostale stvari, ki so bile potrebne za nemoten potek naše svečanosti.

Vabljeni gostje, med njimi so bili župan Občine Šoštanj, g. Darko Menih, podžupan g. Viki Drev, poveljnik GZ Šaleške doline tov. Jože Drobež, poveljnik SAŠA regije tov. Nikolaj Vihar, naddekan g. Jože Pribožič, gasilci prostovoljnih gasilskih društev naše zveze, pobratenega društva in sosednjega društva Podgorje pri Slovenj Gradcu ter ostali, so se pričeli zbirati že okrog 16.30 ure. Ob 17.00 uri je godba Zarja Šoštanj zaigrala slovensko himno in tako se je svečanost tudi uradno pričela. Goste je najprej pozdravil predsednik našega društva Boštjan Mikuž ter predvsem poudaril, da je novo gasilsko vozilo za naše društvo, kraj in občino pomembna pridobitev. Na koncu se je zahvalil občini Šoštanj, saj je v celoti financirala vozilo. Slavnostni govornik je bil tudi župan Občine Šoštanj, g. Darko Menih ter predstavnik GZ Slovenije in regijski poveljnik SAŠA regije, tov. Nikolaj Vihar. Oba sta v svojih govorih predvsem poudarila, da je opremljenost društva z opremo in vozili pomembna, saj le-tako lahko gasilci nudimo pomoč v intervencijah ter ob naravnih nesrečah.

Foto: T. L.

Sledila je predaja ključa novega vozila. Župan je ključ predal poveljniku našega društva Francu Hriberšku, ki jih je predal naprej novemu skrbniku vozila Ferdu Britovšku. Po svečani zaobljubi, da bo vozilo v dobrih rokah, bo zanj skrbel in bo služilo svojemu namenu, je naddekan g. Jože Pribožič vozilo blagoslovil.

Svečani prevzem in blagoslov novega vozila je bil tako končan. Vendar se s tem še ni končal uradni del. Opraviti smo morali še nekaj pomembnega. Gasilci PGD Topolšica smo se skupaj z Občino Šoštanj odločili, da našo staro cisterno podarimo gasilcem sosednjega društva PGD Podgorje pri Slovenj Gradcu. Na oder smo povabili župana, našega poveljnika ter poveljnika PGD Podgorje, kjer je sledila predaja ključev stare cisterne.

Skupaj z ansamblom STIL ter gostom Miranom Rudanom smo se poveselili še dolgo v noč ter uživali ob prelepem ognjemetu kot presenečnju večera.

Vozilo z oznako AC 16/70 je na podvozju SCANIE P 360, 4 X 4, s 7000 litri vode ter s pripadajočo opremo po tipizaciji GZS in za potrebe lokalne skupnosti. Namenjeno je za prevoz požarne in pitne vode na območju občine Šoštanj in izven.

TATJANA LIHTENEKER

*In čas je, da se vse začne,
da konec se dotakne spet začetka
in zariše novo pot.*

*Srečno
2013!*

*S*mejmo pogum, da izživimo svoje sanje.
Ni nam treba čakati na prihodnji teden,
prihodnji mesec ali prihodnje leto.
Izpolnimo svoje želje zdaj!

(Louise L. Hay)

Že **137 let** skupaj z vami ustvarjamo prihodnost – tako bo še vsaj do leta **2054.**

*V*se dobro v letu 2013 vam želi Skupina Premogovnik Velenje.

PREMOGOVNIK VELENJE
SREČNO 2013

FOTO: Aleksander Kavčnik

► Sreč(ev)anja

»Z veseljem povem, da sem srečen vsakokrat, ko obiščem Zimzelen z njegovimi stanovalci in osebjem. Gotovo je temu tako, ker beseda 'srečen' prihaja od glagola srečati se,« je v knjigo vtisov v PV Zimzelen zapisal msgr. Jože Pribožič.

Kmalu se bo izteklo leto 2012, ki je bilo leto medgeneracijskega sodelovanja in aktivnega staranja. V PV Zimzelen smo v tem duhu živeli vsak dan in pripravili 106 srečevanj z ljudmi vseh starosti in mnogih darov.

Naši gostje na prireditvah so večinoma mlajši glasbeniki, pevci. Velikokrat nas obiščejo učenci Podružnične osnovne šole Topolšica in Vrtca Urška pa iz Osnovne šole Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju. Zapojejo, zaigrajo, nam delajo družbo ali ustvarjajo skupaj s stanovalci.

Prostovoljke Veronike, ki so družabnice stanovalcem in za katere je ideja nastala pri Župnijskem pastoralnem svetu v Šoštanju, v dom prinesejo razmišljanje predstavnic srednje generacije.

Krajani in krajanke, ki se udeležujejo zimskih klepetov, predavanj in ustvarjalnih delavnic, pomenijo stik s krajem, novicami.

Večina naših zaposlenih je mlajših, poleg tega pri nas opravljajo prakso ali pripravništvo dijaki in študentje, ki prav tako prinesejo nov utrip, nove ideje.

Vsa ta pestrost osebja in obiskovalcev deluje razgibano ter spodbuja stanovalce k ustvarjalnosti, pogovorom, vzpostavljanju odnosov, stikov ali zgolj poslušanju. Dan se tako odvije pestro in ostane v spominu.

Mladost in starost

Doživetje sobivanja mladosti in starosti je bila ustvarjalna delavnica v začetku novembra. V goste smo znova povabili **otroke POŠ Topolšica**, da bi skupaj s stanovalci in zaposlenimi krasili stekleničke upanja in skrivnosti.

Otroci so bili pri tem zelo spretni in so bili dobri učitelji starejšim. Pokazali so, kako začeti, pomagali pri pripravi materiala ali ust-

Ustvarjalna delavnica je bilo srečanje mladosti in starosti. (Foto: Diana Janežič)

► Obisk v domu Zimzelen

Življenjska vedrina in vera v človeka pa iskrenost je preplavila obiskovalce kulturne prireditve v domu starostnikov Zimzelen v Topolšici v torek, 19. decembra 2012, ko so sem jim predstavili učenci OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj in POŠ Topolšica. Nastopajoči so poskrbeli, da se je v polni dvorani začutila neverjetna energija, prepletla mladost in starost, borbenost in upanje, ki je velo iz Kajuhovih verzov, ter radoživa in igriva otroška glasba, napovedujoča praznični čas.

Kako potrebujemo trenutke, ko nam ob vsakdanjem življenju in hitenju zaigra srce. In to je bil zagotovo tak trenutek.

MARTINA ŽOHAR

varjanju vzorcev. Domišljija ni imela meja.

Ob tem so s starejšimi prijetno klepetali. O tem, kako je bilo v šoli včasih, kako je danes, s čim so se igrali starejši, kakšne so igrače danes, kako so učitelji spraševali in ocenjevali nekoč in kako to gre v današnji šoli. V večnamenski dvorani je bilo živahno, glasno, polno smeha in dobre volje. Nastali so čudoviti izdelki. Da lahko vanje spravimo svoje male skrivnosti ali lepe spomine.

Gradimo mostove med ljudmi

V zimskih mesecih se v PV Zimzelen zvrstijo štirje zimski klepeti, pogovori s krajani Topolšice ali ljudmi, ki so pomembni za te kraje. Naš gost na prvem klepetu v tej sezoni je bil 29. novembra **msgr. Jože Pribožič**, župnik združene župnije Šoštanj, Bele vode in Zavodnje, dekan dekanije Šaleška dolina, naddekan za področje Šaleške in Zgornje Savinjske doline ter ekonom Celjske škofije. Njegova priljubljenost in čas pred prvo adventno nedeljo sta bila gotovo razloga, da je bila bivalna enota Sivka skoraj premajhna za več kot 60 poslušalcev.

»S prostovoljstvom gradimo mostove prijateljstva,« je poudaril msgr. Jože Pribožič. (Foto: Diana Janežič)

Spoznali smo njegovo življenjsko pot, poseben poudarek pa je bil dan njegovemu sobivanju s farani, ki traja vse od leta 1980, ko je bil nameščen za župnika v Šoštanj.

Leta 1996 so ga ljudje izbrali za prvega častnega občana Šoštanja.

»To je bilo priznanje temu, kar je živega, naši medsebojni povezanosti in prostovoljstvu,« je komentiral imenovanje. »Vse cerkve v naši župniji so bile obnovljene s prostovoljno pomočjo ljudi. Tudi marsikdo, ki v cerkev k obredom ne hodi, je na delovne akcije prišel. Delo združuje, povezuje.

Če človek nekaj dela, če nekaj dobrega naredi, je vesel, ko je delo opravljeno. To je pri prostovoljstvu zelo pomembno. Tudi prostovoljke Veronike, ki prihajajo k stanovalcem v PV Zimzelen, so po obiskih vedno vesele, navdušene. Ker dajejo del sebe, se obogatijo. Gradijo mostove prijateljstva.«

Takšen je namen vseh naših srečevanj v PV Zimzelen. Namenjena so povezovanju, sobivanju, pomoči in sodelovanju. In z gotovostjo lahko zatrdimo, da nam lahko tudi človek, ki mu pomagamo, veliko da. Poskusite!

DIANA JANEŽIČ

Foto: arhiv

Fotoreportaža - robotika

► Roboti so tukaj!

V telovadnici Šolskega centra v Velenju so se na uradnem FLL treningu, v četrtek, 29. novembra 2012, zbrali mladi slovenski fll-jevci in njihovi mentorji. Več kot 220 najstnic in najstnikov je celo popoldne treniralo, se spoznavalo, iskalo nove rešitve, odgovore na vprašanja in se družilo. Za polovico ekip je bila to prva FLL izkušnja.

Kaj je FLL?

FIRST LEGO League (FLL) je mednarodni raziskovalno izobraževalni program s poudarkom na robotiki, ki si prizadeva spodbuditi in ohraniti zanimanje otrok in najstnikov za naravoslovje, tehniko in znanost, področja, ki bodo narekovala prihodnost človeštva. Namenjen je otrokom od 9. do 16. leta in je zasnovan na problemih sodobnega časa. Vsako leto se razpiše nova tema tekmovanja, in sicer je to eden od aktualnih svetovnih problemov.

Izziv FLL, v sezoni 2012 "Rešitve za starejše" je sestavljen iz robotskega dela-sestavljanje in programiranje avtonomnega robota, ki poskuša v 2,5 minute rešiti čimveč nalog/misij na FLL polju ter projekta-raziskovalne naloge, kjer poskušajo otroci rešiti izbran problem. Rešitev je lahko izvirna, lahko pa temelji tudi na kateri izmed že znanih rešitev.

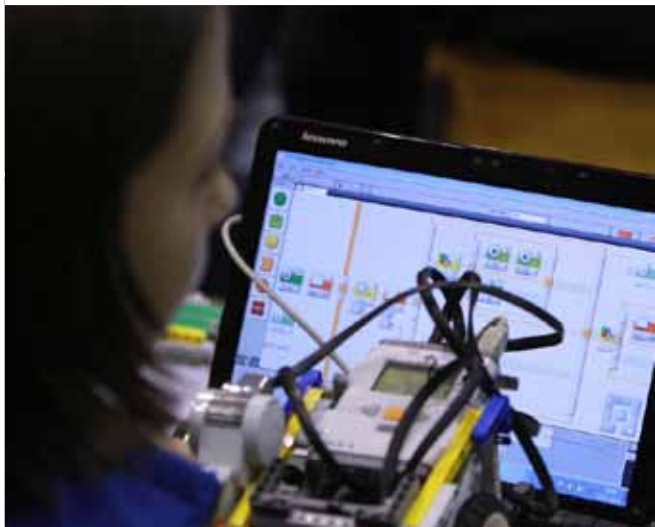
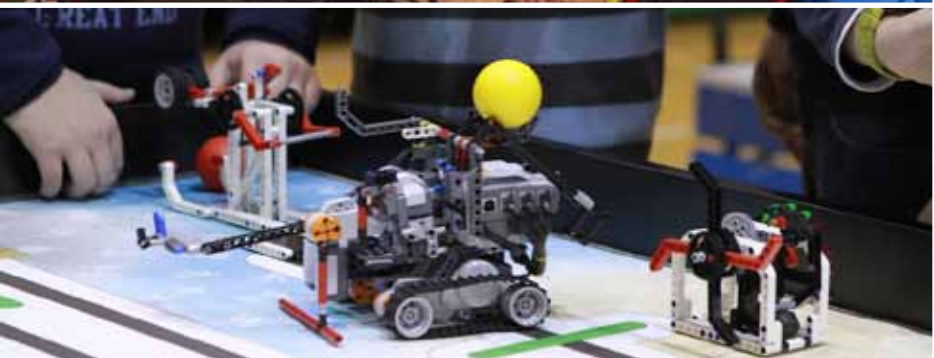
Bistvo projekta označujejo in opredeljujejo FLL vrednote, ki predstavljajo način skupnega dela, medsebojnega sodelovanja in spoštovanja. V tem delu se tudi FLL program razlikuje od vseh ostalih programov za to starostno skupino. Ekipa se sooča z izzivi, tekmujejo med sabo, vendar se medsebojno upoštevajo in spoštujejo.

V sezoni 2012-13 sodeluje v Sloveniji 32 ekip iz 30 slovenskih OŠ, ena hrvaška in ena črnogorska ekipa. Med 30 slovenskimi šolami sta tudi velenjska OŠ Gorica in OŠ Karla Destovnika Kajuha iz Šoštanja. Pesti zanje bomo lahko stiskali 5. januarja 2013, ko se bodo v Gorišnici, na regijskem tekmovanju skupine A poskušali uvrstiti na Odprto državno prvenstvo, ki bo 2. februarja 2013 v Kranju.

V svetovnem merilu sodeluje v sezoni 2012-13 več kot 200.000 otrok iz skoraj 70 držav iz celega sveta.

[Več na spletni strani www.fll.si](http://www.fll.si)

FOTO: ROBOT K

Veliko lepega in dobrega
občankam in občanom v
letu 2013!

habit

HABIT d.o.o.
Kersnikova 11, 3320 Velenje

spv

STANOVANJSKO PODJETJE VELENJE d.o.o.
Koroška cesta 48, 3320 Velenje

KOMUNALNO PODJETJE VELENJE

*Med dvema trenutkoma se
nenadoma
odpro vrata v nov čas,
a sreča vendarle ni v tem
času,
temveč v nas.*

*Želimo vam prijetne božične
praznike in srečno novo leto 2013!*

SLS.

Slovenska ljudska stranka

*Vsem vam in vašim najbližjim želimo
blagoslovljene božične praznike ter vse dobro
v letu 2013!*

Občinski odbor SLS Šeštanj

Vesel Božič

Vesel Božič ter
srečno in uspešno **ново leto** *2013*
Vam želimo zaposleni
podjetja Esotech.

ESOTECH

www.esotech.si

Podoba kulture

➤ Skopuh

V okviru Abonmaja Lepi kamen je bila 19. decembra v Šoštanju izvedena tretja predstava. Tokrat je bilo na obisku Slovensko komorno glasbeno gledališče iz Ljubljane. S svojo opereto Skopuh, so več kot navdušili obiskovalce. Komična opera v dveh dejanjih Vasilija Paškeviča je bila kot nalašč za ta veseli decembrski čas.

Predstavo je režiral in priredil dr. Henrik Neubauer, spoštovano ime iz sveta baleta, bivši direktor in vodja festivala Ljubljana in mariborske Opere in baleta. Na oder je postavil več kot 35 oper in operet, 80 baletov, napisal je več kot 20 raziskovalnih in strokovnih knjig z umetniškega področja in pred kratkim knjigo Obračun.

V predstavi so nastopali v vlogi Škrteža Andrej Debevec, Ljubimo je igrala Katarina Perger, Milovida je uprizoril Sebastjan Podbregar, Marto Rebeka Radovan ter Lisjaka Matej Vovk, Zdravko Perger je bil napovedovalec.

Vsebina pa komična, zanimiva in aktualna za vse čase, saj so vedno na tem svetu skopuhi, vedno se dogajajo spletke in hvala bogu je vedno zraven tudi ljubezen.

MILOJKA B. KOMPREJ

Foto: arhiv

➤ Božično novoletni koncert glasbene šole

V torek, 18. decembra 2012, so nam učenci Glasbene šole Fran Korun Koželjski pripravili prijeten božično novoletni koncert. V združenem pevskem zboru so se najprej predstavili najmlajši učenci predšolske glasbene vzgoje, glasbene pripravnice ter 1. in 2. razreda nauka o glasbi iz Šoštanja in Šmartnega ob Paki. Učence sta za nastop pri pouku pripravili ga. Nataša Ževart Pavšek in ga. Blanka Rotovnik. Za njimi so nastopili člani mladinskega pihalnega orkestra pod vodstvom g. Boštjana Mesarca, v katerem sodelujejo učenci nižjih razredov oddelka glasbene šole v Šoštanju. Igranje v orkestru pomeni zanje uvajanje v skupinsko igro, kar je izrednega pomena za kasnejše sodelovanje v raznovrstnih zasedbah. Kot zadnji je zaigral Big Band Glasbene šole Velenje pod vodstvom Janeza Šuligoja. Učenci in dijaki, ki na šoli pridobivajo formalno glasbeno izobrazbo, imajo s sodelovanjem v tem orkestru priložnost поблиže spoznati zabavno, predvsem swing in latino glasbo. Njihov gost, vokalni solist je bil Boštjan Dermol, bivši učenec glasbene šole v Šoštanju. Dvorana Kulturnega doma je ta večer bila kar premajhna za vse starše in ljubitelje glasbe. Zaradi številnih poslušalcev in Dedka Mraza, ki je obdaroval vse

Foto: Sonja Beriša

nastopajoče, so se prižgale iskrice v očeh mnogih mladih glasbenikov in ustvarilo se je prav posebno lepo praznično vzdušje.

SONJA BERIŠA

➤ Predstavili so Šumnikovo knjigo Luksizem

Slikar iz Šoštanja Drago Luka Šumnik je v petek, 14. decembra pripravil in odprl svojo 52. razstavo likovnih del. Ob tem so predstavili njegovo monografijo o Šumnikovem likovnem ustvarjanju Luksizem (ki smo jo v pogovoru s Šumnikom omenjali v predhodnem Listu). Združenega dogodka se je udeležilo veliko njegovih družinskih članov, prijateljev, kolegov slikarjev (slikarskega društva Karinta Prevalje) ter največ Šoštanjčanov. Ob odprtju sta spregovorila ravnatelj in direktor Muzeja Velenje Damijan Kljajič ter kulturniška samostojna svetovalka JSKLD Tatjana Vidmar, slovesnost pa je

pospremil harmonikarski umetnik-virtuoz, prof. Zmago Štih. Kot v obsežnem književnem delu, ki predstavlja Šumnikovo slikarsko »potovanje«, ustvarjanje, postavljanje in doživljanje vseh 51 samostojnih slikarskih razstav ter opise Šumnika kot plemenitega človeka in radoživega slikarja, je tudi postavljena razstava velikega Križevega pota ter več drugih, raznolikih del in tehnik, dogodek požlahtnil božično in novoletno dogajanje v muzeju na Velenjskem gradu. O Lukovi (Luksovi) samosvoji slikarski tehniki, ki jo je umetnostni zgodovinar Matija Plevnik poimenoval kot luksizem, je tudi ob tej priložnosti izoblikoval zanimivo strokovno

oceno (kritiko), kot verodostojno in vredno poklicnega slikarja. O legendarnem Šumnikovem Križevem potu, ciklusu slik zgodovinske sakralne umetnine, pa se je izrazil dr. Mirko Jutršek. Šoštanjska umetnica, pisateljica in publicistka Milojka B. Komprej pa je kot dobra poznavalka povedala o Šumniku še vse tiste besedne preplete, ki so potrebni, da je poleg postavljene razstave, v obokanem ambientu grajske galerije zadišalo po pristnem, umetniškem. Celo vonjave iz Lukove pipe je bilo zaznati, je znal povedati prijatelj, ki se je zadržal na kozarčku zakuhanega vina in prisrčnem ter spontanem glasbenem zaključku Agate Zgonec in Marjana Šumnika v krogu družine in prijateljev.

JOŽE MIKLAVC

Foto: Jože Miklavc

► Iz Slovaške v Ljubljano

Leto 2012 je domači slikar, ikonopisec Alimpije Košarkoski zaključil z razstavo v cerkvi sv. Klimenta Ohridskega v Ljubljani. Na ogled je 33 njegovih del, razstava pa sodi v sklop praznovanja 20. obletnice obstoja in delovanja Makedonske pravoslavne skupnosti Klimenta Ohridskega v Sloveniji. Ob liturgiji v čast svetniku, ki jo je

Foto: arhiv

daroval metropolit g. Pimen, je zbrane pozdravil g. Trajče Androv, prisoten pa je bil tudi dr. Anton Stres. Dogodek ima svojo težo tudi v zbliževanju ver in cerkva, cerkev sv. Florjana v Ljubljani je namreč katoliška cerkev dala v uporabo pravoslavni, ki jo je preimenovala po sv. Klimentu.

Alimpije Košarkoski je ob tej priložnosti z njemu znano gesto podaril svoja dela tako dr. Stresu kot cerkvi in metropolitu g. Pimenu. Zadovoljstvo, ki ga čuti ob svojem ustvarjanju se širi na obdarjence. Ustvarjalnost in prepoznavnost Alimpije Košarkoskega se namreč širi daleč preko meja Slovenije. Pisali smo, da je bil od septembra do novembra na Slovaškem in na Cipru. Ko je skupaj z Radetom Bakračevićem, predstavnikom štajerske makedonske skupnosti odšel na Slovaško po svoja dela, je ob tej priložnosti osebno spoznal svetovno znanega tenisača Novaka Djokovića Noleta. Sodeloval je kot častni gost na sprejemu Djokovića v hotelu Kampinski v Bratislavi. Priložnost je izrabil, da mu je čestital za njegove uspehe ter mu ob tem podaril ikono, lik svete Dorotee.

MILOJKA B. KOMPREJ

► Pesniki osvojili Sarajevo

V sredini meseca decembra je skupina pesnikov iz Slovenije, ki sta se ji pridružila tudi dva pesnika iz šaleške doline Ivo Stropnik in Milojka Bačovnik Komprej potovala v Sarajevo, kjer so se predstavili Pesniki Evropskega pesniškega turnirja, ki ga že drugo leto zapored organizira Založba Pivec iz Maribora. Projekt ki je zasnovan kot izbor najboljše neobjavljene pesmi pesnikov držav Avstrije, Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Italije, Madžarske, Slovaške in Slovenije. Glavni dogodek je bil letošnjega septembra v Mariboru, na katerem je mednarodna strokovna komisija razglasila viteza EPT Francija Novaka in njegovo pesem Ljudje kot rastline.

Srečanje pesnikov s tega turnirja je Založba Pivec organizirala skupaj s partnerji PEN centra iz Bosne, potekalo pa je v Art Ateljeju Figure, ki je last avtorja televizijskih oddaj nacionalne televizije BIH Slaviše Mesića. Art Atelje Figure je v bistvu veliko meščansko stanovanje v tretjem nadstropju hiše v centru Sarajeva. Med vojno je bilo stanovanje popolnoma uničeno, po vojni se je v njem vzpostavil družabni kulturni prosto sarajevskih umetnikov, novinarjev in intelektualcev. Da je to resnično kulturna točka Sarajeva, je dokazovalo tudi občinstvo, ki se je udeležilo dogodka.

Zbrane sta nagovorila predsednik PEN centra BIH dr. Zvonimir Radeljković, in direktorica Založbe Milena Pivec, sarajevskemu občinstvu pa so se nato predstavili zmagovalci nacionalnih izbo-

rov sodelujočih držav. Pesmi so brali v svojem jeziku, nato so bile prebrane v prevodu. Prireditelj je dopolnjevala izvirna glasba domačega sazalista. V treh dneh potovanja iz Maribora do Sarajeva in nazaj so udeleženci poleg čudovitega pesniškega večera doživeli Sarajevo kot izredno kultiviran prostor v katerem se še poznajo sledovi vojne, ki pa jih čas in prebivalci počasi brišejo.

Založba Pivec, poleg svoje dejavnosti založništva in izdajanja knjig, učbenikov, tiskovin... napoveduje v naslednjem letu izvedbo obeh turnirjev, Pesniškega turnirja za viteza Maribor, kjer sodelujeta tudi prej omenjena domača pesnika in ki ga organizirajo že dvanaest let in Evropskega pesniškega turnirja, ki bo organiziran tretjič.

MILOJKA B. KOMPREJ

Foto: Miloš Vujanović

► 110-letnica rojstva šaleškega rojaka Jožeta Lampreta

19. januarja 2013 mineva natanko 110 let od rojstva šaleškega rojaka, Šoštanjčana Jožeta Lampreta. V zgodovinski spomin Slovencev se je zapisal kot partizanski duhovnik, verski referent 14. divizije, njegova fotografija kako prenaša ranjence na pohodu 14. divizije po Paškem Kozjaku pa je »postala simbol odpora med NOB v naših krajih«. Manj pa je širši slovenski javnosti poznan kot politik in napredni narodni delavec, ki se je že od rane mladosti aktivno vključeval v delovanje krščanskih socialistov, ter kot pobudnik in soustanovitelj Cirilmetodijskega društva katoliških duhovnikov LR Slovenije (CMD) oz. kasnejšega Slovenskega duhovniškega društva. Iz kolektivnega slovenskega zgodovinskega spomina je izšlo tudi dejstvo, da je bil Jože Lampret med tistimi, ki so prisostvovali vdaji nemškega generala Alexandra Löhra v štabu IV. operativne cone v Topolšici. Zaradi znanja tujih jezikov, tudi francoščine, je prevajal razgovore za partizansko stran, na kateri so bili Ivan Dolničar, Petar Brajović in drugi. Matevž Hace je to omenil v svojem delu Srečanje z nemškimi generali leta 1959, nato pa nihče več. In ne nazadnje ga skoraj nihče več ne omenja kot avtorja številnih socialnih in družbenih študij, ki jih je pisal že kot dijak.

Da Jože Lampret še vedno ni našel pravega mesta niti v slovenski zgodovini niti v zgodovini cerkve na Slovenskem je mnenja tudi dr. Ljuba Dornik Šubelj, njegova daljna sorodnica ter dobra poznavalka njegovega življenja. Na njeno pobudo smo zato v Muzeju Velenje v oktobru leta 2011 pod naslovom Med zvezdo in križem v knjižni obliki izdali njegove spomine, ki jih deloma že v tipkani obliki deloma pa v rokopisu hranimo v našem muzeju. Ob tej priložnosti je dr. Šubljeva kot avtorica uvodnega in spremnega besedila zapisala: »Spomini, kakršne je napisal, so njegov pogled na stvarnost, v kateri je živel. O njem so pisali mnogi – njegovi nasprotniki in njegovi soborci. Vsak je iz njegovega življenja pobral tisti del, ki je ustrezal njegovi interpretaciji resnice. Zato je prav, da spregovori še sam, s svojimi besedami, ...«.

Izdajo knjige pa smo v muzeju v februarju istega leta nadgradili še z razstavo, ki bo od 22. januarja 2013 na ogled tudi v Šoštanju, njegovem rojstnem kraju. Na razstavi smo postavili na ogled bogat sklop fotografij in gradiva iz njegovega osebne arhiva, ki ga hranimo v muzeju, in preko njega predstavili njegovo življenjsko zgodbo.

Pričtenja se 19. januarja 1903 v Šoštanju, kjer se je rodil kot sin mizararskega mojstra Jožefa Lampreta in njegove žene Marije Rajšter. Njegova krstna botra sta bila šoštanjski hotelir Franc Rajšter (lastnik hotela Avstrija) in v začetku 20. stoletja tudi šoštanjski župan ter njegova žena Antonija. Oče, ki se je rodil v Stični na Dolenjskem, si je v Tičnici pri Šoštanju leta 1903 postavil mizar-sko delavnico, v Trgovskem in obrtniškem kažipotu po slovenskem Štajerskem iz leta 1905 označeno kot tovarna z električno močjo, mati pa je prihajala iz sosednje mozirske župnije. Po končani osnovni šoli v Šoštanju je gimnazijo obiskoval v Celju in se že kot gimnazijec preko dijaških organizacij politično udeleževal. Sledila je izključitev iz zavoda, zato je maturiral v Srbiji, v Čupriji. Šolanje je leta 1925 nadaljeval na pravni fakulteti v Ljubljani, po štirih semestrih na juristični univerzi pa se je prepisal na teološko fakulteto v Mariboru in študij bogoslovja zaključil leta 1931. Že

kot gimnazijec se je povezal s študenti iz Kluba študentov marksistov na ljubljanski univerzi in bil član društva tudi kot študent v Ljubljani, v mariborskem bogoslovju pa je nato osnoval in vodil krožek za študij marksizma. Kot duhovnik je na vseh službenih mestih idejno in materialno podpiral stavkovna gibanja levičarskih sindikatov, kar je bil tudi vzrok, da so ga cerkvene oblasti v slabih desetih letih prestavile kar petkrat. Zaradi svoje leve usmerjenosti in suma komunizma je bil tudi nekajkrat aretiran, 4. januarja leta 1940 pa je sledil njegov izgon iz vseh takratnih srezov Dravske banovine. Zatekel se je v Liko, kjer je dobil v upravljanje župnije v senjsko-modruški škofiji. Tu ga je zajela druga svetovna vojna in že leta 1941 se je pridružil osvobodilnemu gibanju na Hrvaškem, leta 1943 pa se je vrnil v Slovenijo. Postal je verski referent 14. divizije in se skupaj z divizijo kot član kulturniške skupine, katere član je bil tudi Karel Destovnik Kajuh, pozimi leta 1944 udeležil pohoda na Štajersko.

Na Zboru odposlancev slovenskega naroda v Kočevju (od 1. do 3. oktobra 1943) je bil Lampret izvoljen za člana Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta, leta 1944 pa za člana verske komisije. Vrsto političnih funkcij je opravljal tudi po vojni, bil je referent pri Okrožnem odboru OF za okrožje Maribor, referent pri Okrajnem ljudskem odboru Celje – okolica, član Glavnega odbora SZDL, ... Bil je tudi zvezni in republiški poslanec, 15. aprila leta 1950 pa je bil imenovan za izrednega profesorja na teološki fakulteti v Ljubljani.

Zaradi političnega udejstvovanja, predvsem pa zaradi svojega delovanja v CMD, ki je delovalo pod okriljem oblasti in je združevalo novi oblasti naklonjeno duhovščino, ga je leta 1950 doletelo izobčenje (ekskomunikacija) iz Cerkve. Le-to je sledilo njegovemu suspenzu s strani ljubljanskega škofa Rožmana januarja 1944, ki ga je, kot je menil sam, doletelo zaradi njegovega delovanja med partizani, uradno pa ker je brez škofovega dovoljenja maševal na njegovem območju. A svojim nazorom, v katerih je načela evangelija enačil z idejami marksizma, je ostal zvest, čeprav je bil zaradi njih zapostavljen in izobčen. Šele tik pred smrtjo je leta 1966 le sprejel predpisano pokoro, ki je bila pogoj za izbris njegove cerkvene kazni izobčenja. A tudi to je bil le eden od pogojev za podpis t.i. beograjskega sporazuma med Jugoslavijo in Vatikanom in zato je bil – tudi po lastnem mnenju – žrtev politike na obeh straneh. V svoji oporoki je tako ugotavljal, da sta ga razočarala oba nazora, v katera je verjel, praktično krščanstvo in mednarodni socializem, obenem pa se je spraševal, če se bosta sploh kdaj uresničila!?

MATEJA MEDVED

Jože Lampret in člani kulturniške skupine XIV. divizije pred domom kulture v Prezidu septembra 1943. (Foto: Hrani Muzej Velenje.)

► Isolanthis: roman o potopu celin, Alma M. Karlin

Roman Isolanthis vsesvetovne ustvarjalke Alme M. Karlin, je leta 1936 izšel v Leipzigu, z izdajo v slovenščini pa pri nas doživel prvi natis in prvi prevod sploh. Na predstavitvi dela so predstavili tudi skromen, v temno usnje vezan izvirnik v gotici s priloženo šesterico ilustracij Almine prijateljice Thee Schreiber Gammelin in Alminim podpisom. Morsko žareči izvod Romana o potopu celine je izšel avgusta pri založbi Sanje, in je dobrodošel za slovenske bralce, saj podobnega dela v slovenski književnosti do zdaj še ni bilo najti.

Foto: arhiv Siol.net

Karlinova, neustavljivo navdušena nad starimi civilizacijami, je fantazijski roman umestila v mogočno prostorje potopljene civilizacije Atlantida, v kateri se politične spletke ter želja po moči in oblasti prepletajo z motivom razkola med duhovno in telesno ljubeznijo, katerih nosilca sta princesa Isolanthis in faraon Ramon Phtha.

Po smrti kralja se dvigne plamen boja za oblast; lesketa krone si zaželita naslednika Atarikitli in Arototec - slednji je nadvse cenjen znanstvenik, a tudi pripadnik temnih sil. Ko v Pozejdonijo prispe kralj temne zemlje, faraon Ramon Phtha, mesto tekočih voda prebiča viharji veter in čedni mladenič se usodno zaljubi v Isolanthis, dedno princeso, v žilah katere žubori čista kri prastarega rodu. A slepeče lepo Isolanthis, navidez krhko kot obris meseca, kliče resnoba življenja ... Krono vendar nosi, da bi mogla služiti drugim. V romanu za žensko obstajata dve poti – ali je ženska kot ženska in izpolnjuje svoje dolžnosti kot mati ali pa izbere zvezdno pot, za katero se odloči Isolanthis. Ne da bi zatajila svojo ženskost, ampak da jo bo žrtvovala v prid narodu in v pomoč drugim dušam pri njihovem razvoju. Ne zataji sebe, ampak verjetno živi svoje najgloblje bistvo, ki ga verjetno vsi po malem nosimo v sebi, ampak ga zaradi različnih družbenih pritiskov in norm ne živimo.

“Alma Karlin smo v večjem obsegu spoznavali skozi njena potopisna dela, tokrat pa je pred nami Roman o potopu celine, fantazijsko delo s prav posebno sestavino – teozofsko,” je poleg obuditve izjemnega dela po 76 letih kot dodaten razlog za izdajo nove Almine knjige izpostavila urednica in v nadaljevanju nanizala osnovne gradnike teozofije, ki prevevajo roman: božanska modrost, nenehna notranja preobrazba, božanskemu podobna stanja zavesti, altruizem in univerzalno sočutje.

Pred dvema letoma, je izšla Almina avtobiografija Sama izpod prevajalskega peresa domačinke Mateje Ajdnik Korošec, ki se je ob Isolanthisu že tretjič srečala z osupljivo književnico. Ta jo z vsakim delom bolj omreži: *“Ko sem prvič dobila v roke Samotno*

potovanje in ga začela prevajati, sem spoznavala Almo, pri drugem delu, avtobiografiji Sama, se je zaradi intimne zgodbe med mano in avtorico rodila neka povezava, pri Isolanthisu pa se je razvilo prijateljstvo na neki duhovni ravni, Almo sem začutila zelo globoko v sebi.”

Kot je priznala, je bil ravno Isolanthis zanjo prevajalsko najtrši oreh, saj je po njenih besedah jezik v tem romanu izjemno gost in rahlo starinski, poetičen, hkrati pa vsebuje veliko sestavin iz teozofije in je pri prevajanju zahteval veliko branja med vrsticami, ... *“To je edina knjiga, ob kateri sem jokala med prevajanjem, tako da veste, da vas čaka lepa literatura,”* je odkrito priznala prevajalka.

Po besedah urednice lahko roman, ki ga je Alma M. Karlin objavila na vrhuncu svoje pisateljske slave leta 1936, po tem ko je že prepotovala svet in izoblikovala zelo občutljivo etično držo, razumemo kot odgovor na prevladujoče zvoke tistega časa: *“Ta roman je zagotovo izgovarjal slutnjo vojnega vrenja, nastajal je namreč v času vzpona nacizma. Za besedilo, ki ima do neke mere apokaliptično vsebino, sem prepričana, da je imelo tudi nekaj, pogojno rečeno, manifestativne note.”* Knjiga, ki je vse od leta 1936 počivala, je nemara čakala na še eno od mnogih napovedi konca sveta, ki smo ga seveda kot že tolikokrat, preživeli.

Pravo nasprotje zloslutnega časa, tako v tridesetih letih 20. stoletja kot danes, pa je protagonistka romana. Isolanthis, ultimativna protagonistka, nadzemska dedna princesa, nadzemska zaradi svojega ravnanja in značaja, je naravnost ganljiva, saj se bralcu zdi neresnična, nemogoče si je zamisliti, da bi kdo zmoget tak etos... je svoje odkrito občudovanje izrazila urednica k čemur je treba dodati, da skozi teozofsko prizmo učenja takšni posamezniki v resnici obstajajo, resda pa Isolanthis uteleša zelo visok ideal. Dragocenost Alminega Isolanthisa je ravno v tem, da preseže sodobno new-ageovsko literaturo in bralca skozi zgodbo napelje do raziskovanja globlje in širše.

Napis: Mateja Ajdnik Korošec, prevajalka knjige Isolanthis: Roman o potopu celine, in poznavalec opusa Karlinove Marijan Pušavec (Foto: arhiv Siol.net)

Spletke, boj za oblast, duhovnost in neuslišana ljubezen torej kipijo v romaneskni snovi, ki jo odlikuje poetičnost jezika, pa vendar je v romanu prepoznati vrsto drugih dragocenih prvin. Alma M. Karlin se predstavlja z besednim predivom, ki prekipeva od prispodob in osupljive lepote in pisateljico izgovarja kot duševno in duhovno osvobodeno žensko, ki se ni vdala primežu tradicionalnih vlog. Almo M. Karlin enkrat več prepoznamo kot ustvarjalko, katere potentna sila se je razraščala onkraj časa.

Dva odlomka za pokušino ...

... Nenadoma sta sikanje in šepetanje okoli njega zamrla, prenehalo je tudi nepojasljivo praskanje po skalnatih stenah. Zaklinjevalci, bilo jih je približno dvajset, so bolj lebdeli kot hodili do svojih sedežev; najmlajši je na stene pritrdil sklede s kadihom. Razširjal se je smrdeč dim, temno vijolični mrak je sedaj napolnjeval vso veliko votlino. Može so nosili temno vijolična oblačila in tudi načelki so bili istega barvnega odtenka. Bledo rumeni obrazi so se voščeno kakor mrliči svetlikali iz ogrinjal. Atarikitli se je trudil, da bi kolikor toliko prepoznal prisotne, ki so z ramo ob rami tvorili zelo zaprt polkrog. V sredini je, tako kot je predvideval, sedel Arototec, mož, ki je želel vladati mestu, deželi in kralju in o katerem so krožile najsrhljivejše zgodbe. Poleg njega je bolj živ in zato manj srh vzbujajoč sedel Torototec, ki je bil nekoč svečenik in je zahvaljujoč Arototecovemu vplivu pred kratkim postal eden izmed dvaindvajsetih svetovalcev prestola. Od preostalih mož je Atarikitli zaradi temačne razsvetljave prepoznal le še Eritola, Marikuja in Tschiropeca. V votlini je postalo tako tiho, da je prisluškovalec občutil bitje lastnega srca kot moteče in je, kot bi ga hotel ublažiti, čezenj razprostrl obe dlani. temno vijolične pojave so bile negibne kot mumije, le oči so žarele in s čela jim je kapljaj mrzel pot. Njihove misli so se združevale v eno silo, eno voljo; tok, ki je z vedno večjo silo

tekel skozi njihova toga telesa, je bil le en tok ... Počasi, kot pod strašno prisilo, so se goste koprene kadila redčile; na tleh so kakor oči zahrbtnih škratov poplesavale modrikaste iskre; meglice so se vedno bolj razblinjale in pokazala se je bela pojava z obrazom mrliča. Atarikitli si je zaril prste v telo, da ne bi prestrašeno kriknil, kajti čutil je, kako se za njim nekaj nevidnega odmika od skalnatih sten in leti proti prikazni, rojeni iz dima. Lasje, ki jih je obveval veter tujega sveta, so se mu naježili in po vsem telesu ga je oblil mrzel pot. ...

... Ko je Isolanthis prehodila sedemkrat sedemdeset stopnic do stolpa sončnega vzhoda, se je tema kakor črni plašč ovila okoli mesta zlatih vrat, skozi podeče se oblake pa so medlo sijale posamezne zvezde. Iz modrečeve sobane je prodiral dim daritvenih paličic vse dol do stopnic, a on sam je stal zgoraj na ploščadi in z nenavadno oprezujočim pogledom zrl v neslutene daljave. Daleč pod njim je nočni veter grabil dolgo žalno zastavo in jo spremenil v belo, divje se zvijajočo kačo, jo spet razvil in jo plosko pritisnil ob zidovje stolpa.

"Mene iščeš, Isolanthis?"

Glas je prihajal od daleč, zdel se je brezčasen.

"V svoji srčni boli prihajam k tebi ..."

MAJA REZMAN HUREMOVIĆ

► Julijo osvojila Milojka

V Trubarjevi hiši v Ljubljani je ob rojstnem dnevu velikega pesnika vseh časov dr. Franceta Prešerna potekalo finalno srečanje pesnikov, ki so na temo razpisal Osvoji Julijo objavljali poezijo preko Facebooka v mesecu novembru. Med desetimi finalisti, ki so bili izbrani med približno 100 timi sodelujočimi, je bila tudi domača literarna ustvarjalka Milojka B. Komprej. Na finalnem srečanju so poleg nje brali Ivanka Konstantino, Davorin Lenko, Bojan Schwentner, Ida Semič (ni brala, a je bila uvrščena v finale), Valentina Plaskan, Nika Mlinarič, Patrik Holz, Ana Jazbinšek in Gabrijela Vrbnjak. Prireditelj je povezoval znani standuper Boštjan Gorenc Pižama, nastopil pa je tudi čisto pravi dr. Fig, ki je navijal za pesnice in pesnike da osvojijo Julijo.

Po nastopu vseh avtorjev in v družbi odličnega KUD Impromobile ter glasbenika Tilna Pesarja, je strokovna žirija skupaj z voljo občinstva razglasila zmagovalko. Julijo je osvojila Milojka B. Komprej, ki je skupaj z plaketo prejela tudi brezplačno literarno delavnico. Vodja projekta je bila Jasmina Komič, pesnica, ki je idejo dobila pri svojem branju poezije v New Yorku. Dogodek je bil

res odlično organiziran, dobro obiskan (iz Maribora so se branja udeležili kar z vlakom), bilo je poskrbljeno za hrano in prijetno druženje, pesniku pa so sodelujoči nazdravili v Trubarjevi hiši, potem pa še pri njegovem spomeniku.

Foto: arhiv OJ

Nekoliko drugačen pesniški natečaj, drugačen način branja, drugačen način izbora, a vse v smeri pisanja, branja in poslušanja dobre poezije. Več na strani <http://www.ludliteratura.si/branje/42196/> in <http://www.facebook.com/OsvojiJulijo>.

A. K.

► Kavarniški večer v Grižah

V začetku decembra se je v Grižah pri Žalcu v okviru Kavarniški večerov predstavila pesnica in pisateljica Milojka B. Komprej. Organizatorji večera, Glasbeno literarno društvo Aletheia, ki ga vodi Nuša Ilovcar je v tamkajšnjem kulturnem domu pripravilo zanimivo srečanje, ki ga je povezovala Ela Dolšak, kot glasbeni gost pa je nastopil Dani Bedrač.

Gostja se je predstavila s prvima dvema knjigama kratke proze Ljubezen gre z mano in Kot žaba na avtocesti ter napovedala izid pesniške zbirke, ki je konec meseca decembra izšla pri Založbi Pivec, Maribor.

A.K.

Foto: PR

► DEMON(STrici)RACIJA

Granitne kocke v glave in telesa. Ognjeni zubliji, petarde, trde pesi, koli, molotovke, mastni leteči izpljunki, razbiti zobje, leteče flaše in pošvedrani šuhi. Pendrek po hrbtu, vodni top v trebuh, udarec v jajca, razbite šipe, odtrgane late, zviti drogovi in sesute luči, treske v kolenu in bula na glavi ter kanta bencina v študentski roki. Polomljene roke in noge. Leteče sirene, urgentna vozila, bolnišnica in dežurni zdravniki, vihrave rdeče zastave s srpi in kladivi nad poli ciste, z bokserji nad mimoidoče, solzivec v pljuča in oči.. "Gotof si, spizdi, zajebi, odfukey."

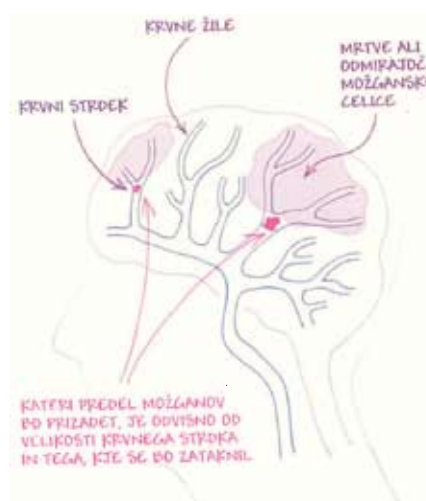
Ko pade predsednik ali politik, pusti za sabo sled. Da ustvariš revolucijo, potrebuješ nesrečne ljudi, ki so enaki onim na vrhu, vladajočim. Vsaka revolucija je napačna, ker ima v temelju nasilje in ko pride takšna na oblast, je povsem ista kot ta, ki pravkar vlada, ali je vladala v preteklosti. Prav zaradi tega se nikoli nič ne spremeni. Pametnih in genialnih ljudi ne zanima vladanje, ne politika, da ne govorim o tem, da bi se človek meditacije spustil na tako nizko raven zavedanja.

Vse vlade so ustoličene za to, da vladajo. Vladar je tisti, ki mora nekemu vladati, vlada pa vedno tistemu, ki pade na raven

podložnega - beri ljudstva. Podložnega vedno nekaj boli, zato se mora potem vzdigniti v revolucionarja. V bistvi je to neskončen krog igre, ki zahteva žrtve in po navadi jo igrajo ljudje nezvestnega uma. Vsi ti imajo v svoji globini precej agresije, pohlepa in bolestitih ambicij po moči. Ne bom razpredal o tem, ali je to slabo ali dobro. Gre enostavno za čiščenje podzavestnih vzgibov in željo po biti sprejet in ljubljen. Gre za demonstracijo ega, ki hrepeni po občutku nekaj biti in nekaj delati. Delo je lahko zelo težavno, če recimo trgaš s ceste granitne kocke in jih mečeš v glave policistov, težko delo je tudi, če jih moraš polagati kot gradbeni delavec, za denar, s katerim komaj preživiš. Ko prideš na položaj, postaneš tisti, ki potem pomirjaš tiste, ki mečejo granitne kocke, čeprav si jih ti nekoč sam metal. Pogled na referendum, nam pokaže delovanje hitre karme - vzrok in posledica. Jaz tebi referendum, ti meni referendum, ping - pong, ki se vleče. In kaj je resnica? Resnica je boj za oblast, moč, denar, ugled in energijo. Kako preživeti na čim bolj lahek in plehek način, kako voditi ljudi od enega brezumja do drugega. Toda pozor, nekdo te vendar mora voditi, ker se sam ne znaš. Sam si izgubljen v množici izgubljenih, ki protestirajo in revolucionirajo. Sam si izgubljen, zato moraš biti v množici in v stranki. Stranka te varuje in ti daje energijo, je lažje in zato si tam, pri koritu, pri napajanju. Drugače je bolečina prevelika, biti sam in brez vodje, brez podpore. Minljiv in nevaren svet funkcionira konstantno, vedno na enak način. Na eni strani bogati s kupom orožja, na drugi strani ubogi z revolucijo v glavi. V bistvu je v vsakem človeku politik, bogataš, revež, pohlep, skromnost, poet in revolucionar. Potrebno se je ozvestiti, koliko je česa izraženege v tebi, koliko in katere kvalitete konstantno izražaš. Nenehen boj med dobrim in demonskim traja tako dolgo, dokler se z veliko muko ne prebiješ do spoznanja, kdo pravzaprav si. To samospoznanje ti omogoči kvalitetno življenje in preseganje tako dobrega kot demonskega. Ob vesoljni daritvi in odprti zavesti ne moreš narediti nič več slabega, ne za človeštvo, kot tudi ne za vesolje.

Duhovni zakon je bolj kot ne skrit pred množico, zaradi tega, da ga ne bi s kakšnim od referendumov ukini. Predvsem je skrbno varovan pred človekom tipa politik. Politik ni samo tisti, ki se ukvarja s politiko, ampak vsak posameznik, ki uporablja politično zvite prijeme. Koliko je politika v tebi, spoznaš, ko se znajdeš v položaju moči in vodenja. Zakaj toliko laži, nasilja in boja ter vojn, milijarde kosov orožja, bomb? Zakaj toliko milijarderjev in revežev, množice nezavednih in tistih, ki iščejo srečo na napačnem kraju. Na tem svetu nihče ne najde popolne sreče, ker je tukaj ni. Ker je tukaj ni in jo vsi iščejo na napačnem mestu, je vselej gneča in je boj silovit. Ko to opažaš, ne moreš mimo tega, da se ne bi razjokal. In ko zelo dolgo jočeš, ti seveda naenkrat zmanjka solz. No potem ti ne preostane drugega, kot da se pričneš smejati. Temu smehu potem ni konca in kamorkoli pogledaš, je vse smešno. Smešna postane recesija, ki jo je nekdo ustvaril zato, da bi ti vzel, kar se vzeti ne da. Lahko ti vzamejo dostojanstvo, te slabo plačajo, te izkoriščajo, manipulirajo s teboj, si izmišljajo strategije, kako ti vzeti energijo in kako ti vladati.

Vendar ti tvoje zavesti, ki edina preživi v minljivosti tega sveta, ne more vzeti nihče, tudi če te ubije. Ti se lahko še naprej smejiš načrtovalcem svetovne strategije "kako zaslužniti ali osvoboditi

KRVNE ŽILE
KRVNI STREDEK
MRTVE ALI ODMIRAJOČE MOŽGANSKE CELICE
KATERI PREDDEL MOŽGANOV BO PRIZADET, SE ODVITIŠ DO VELIKOSTI KRVNEGA STREKA IN TEGA, KTE SE DO ZATAKNIŠ

Zdravstveni dom Velenje,
Vodnikova 1, 3320 Velenje

**ZDRAV ŽIVLJENJSKI
SLOG JE
NENADOMESTLJIV!**

**SREČNO V LETU
2013!**

PUP
Saubermacher

SI

T-Net

**Vaš partner
na področju
ravnanja
z odpadki**

Naj bo novo leto polno čudežev za vse!

SREČNO 2013!

PUP Saubermacher, d. o. o. • Korčška cesta 46, Velenje • T 03 896 87 11 • www.pup-saubermacher.si

človeka". Vseeno je, kaj ti govorijo, kajti ti in tvoja zavest sta tako ali tako izven enega ali drugega, suženjstva ali svobode. Ti si vse skupaj spregledal in si sam s svojo zavestjo. Šele takrat si sposoben druženja s sebi enakim človekom, če ga seveda kje najdeš. Potem lahko naredita družbo, demokracijo, širita zavedanje in kažeta ljudem pot. Če ne najdeš človeka, ostaneš sam, kajti lažna družba te ne zanima. Biti v lažni družbi je nevarno, izredno nevarno, ker moraš na koncu položiti račune. Vesolje zahteva od človeka samo RESNICO, vse drugo je politika, boj, nasilje in nezavest. Morala je gniloba. Teh moral, drž in sodb, ki jih proizvajata država in cerkev, se držijo ljudje zelo slabih značajev in tako postaja svet čedalje bolj neresničen in krut. Ste opazili, kako politiki in bivši predsednik govorijo o morali. Kako imajo ljudje, ki sedijo v parlamentu veliko za povedati o morali. Ti, človek pa veš, da to ni res in da je vse eno samo blefiranje. Potem to gledaš in se čudiš, da so ljudje izvolili lopove, zviteže, zahrbtnježe, stratege demonizacije. Tudi če je kdo med temi politiki slučajno pošten, ne more prav nič narediti, ker gre karavana vedno v isto smer. Tam na vrhu je vsa gnojnica kolektivne zavesti na enem mestu.

Toda pozor, človek! Ni priporočljivo soditi. Tisto, kar te moti v vsej tej zmedi, to si ti. Človek, ki se vzdiguje v svoji zavesti, pozna svojo dobro in slabo stran, ker je v vsakem človeku oboje. Potem ko ne sodiš več ne ene in druge, se lahko dvigneš, v tebi se naseli mir in spoznaš kvaliteto pomirjenosti. Kam pa naj bi tak človek sploh vrgel kamnito kocko, v koga in zakaj, proti komu naj bi pravzaprav demonstriral. Proti sebi? Meditacija je zato, da opazuješ, si v globokem miru in blaženosti, brez sodb. Če želiš

lahko spremeniš sebe in potem se spremeni tvoje gledišče in spremeni se svet. Drugače pa si, kar si.

Napačen pogled na celoto, na človeka, veliko nepoznavanje samega sebe te naredi nezavednega. In potem se boriš proti drugemu nezavednemu. Boj traja tako dolgo, dokler ne pride do zavedanja, enega ali drugega. Tvoja naloga je ne soditi, lahko pa vržeš granitno kocko, če tako čutiš. Ampak vedi, da vesolje vse beleži. Tudi če globoko spiš, se vse beleži. Če vržeš kocko v glavo, jo boš sam nekoč dobil nazaj, vendar se ne boš tega spomnil, ker je to lahko čez tisoč let. Tisoč let ali ena sekunda je popolnoma enako v vesoljnem času. Zdaj se temu morda smejiš, vendar te čaka resnica. Če sprejmeš samo ta del duhovnega zakona, svet prične funkcionirati precej bolj zavestno in kar te moti, počasi izginja.

Iz naivnosti vladanja ali podložništva, upoštevanja morale, družbene držbe in vsemogočih političnih zvrtosti boš morda uspel v svetu. Uspel v čem? Vprašaj se, v čem si uspel? Če boš pošten, boš kaj kmalu spoznal, da stojiš na trhli podlagi. Vsako dobro ali slabo delo te veže na ta svet, ki je tvoja popolna neznanka, tudi če se ti zdi, da nekaj veš. Iz tega svojega malega znanja potem vladaš, ker si izvoljen od teh, ki vedo še manj in so popolnoma nezavedni. Rezultat pa je viden, vsem na očeh. Potem se človek privadi na to nezavedanje in živi s tem, pravzaprav životari. O smehu in plesu pa ni ne sluha in duha, kaj šele o globlji ali širši zavesti.

ZENAJ

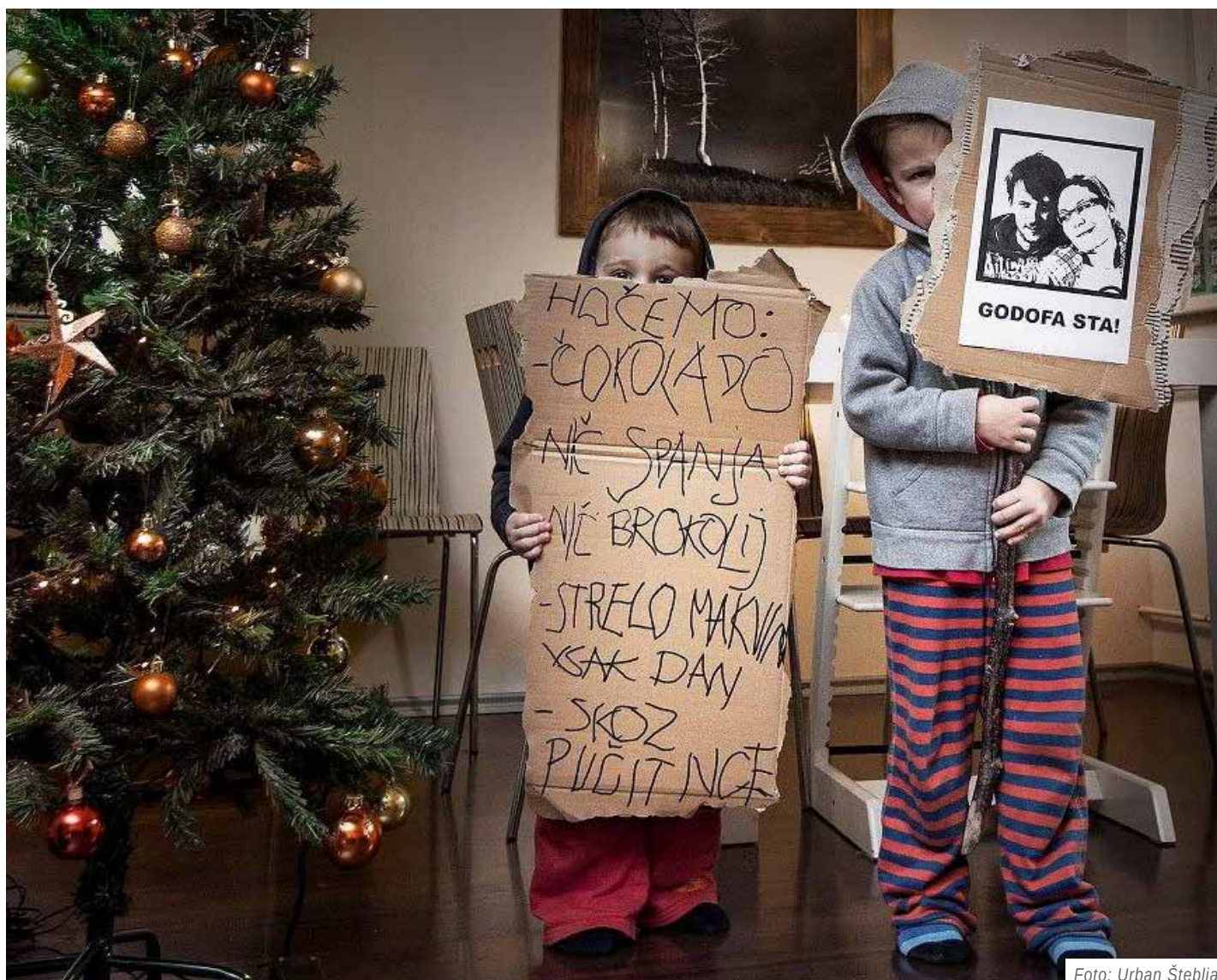

Foto: Urban Štebljaj

Šport in rekreacija

► Memorial Jožeta Ervina Prislana

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Velenje je v sodelovanju Strelske družine Dolič prvo oktobrsko soboto na strelišču Strelske družine Dolič v Gornjem Doliču v občini Mislinja pripravilo jubilejno deseto strelsko tekmovanje za memorial Jožeta Ervina Prislana, dogoletnega poveljnika 89. Območnega štaba TO Velenje in prvega poveljnika OŠTO Velenje v samostojni Sloveniji. Pet memorialnih tekmovanj so imeli v sklopu tradicionalnih srečanj velenjske veteranske in častniške organizacije, leta 2008 pa so se odločili, da to tekmovanje razširijo in nanj povabijo vsa Območna združenja Zveze veteranov vojne za Slovenijo, veteranska združenja Sever ter častniške organizacije Zveze slovenskih častnikov. Tokratnega tekmovanja se je udeležilo skupaj 14 ekip območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo, Zveze slovenskih častnikov ter policijskih veteranov združenja Sever. Turnir so si prišli ogledat tudi gostje, med njimi predstavnik občine Mislinja, v imenu MO Velenje, ki je bila tudi pokroviteljica tega tekmovanja pa Tone Brodnik.

Na strelišču se je pomerilo 46 strelcev, tekmovalci pa so dosegli zelo dobre rezultate, kljub temu, da gre za občasne strelce z MK orožjem. Tekmovalo se je z MK puško serijske izvedbe, leže iz roke na razdalji 50 metrov in sicer 5 strelcev za poizkus in deset strelcev za oceno v času dvajset minut.

Najboljši rezultat v ekipni razvrstitvi je dosegla I. ekipa OZVVS Celje z 530 zadetimi krogi, druga je bila ekipa OZVVS Spodnja Savinjska dolina z 527 krogov, tretja pa I. ekipa OZVVS Velenje z 496 krogov. V posamični razvrstitvi je bil najboljši strelec Alojz Zagoričnik iz OZVVS Sp. Savinjska dolina z 183 osvojenimi krogi, drugi z 181 krogi je bil Slavko Frece iz OZVVS Celje, tretji pa z 180 krogov Mladen Melanšek, prav tako iz OZVVS Sp. Savinjska dolina.

Strelski ekipe iz Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj. (Foto: Zdenko Zajc)

Tekmovanja so se udeležile tudi dve ekipe iz OZVVS Šoštanj v sestavi Zdenko Slatnar, Jože Čanč, Robert Borovnik ter Ivan Juvan, Jože Juvan in Zdenko Zajc. V skupni razvrstitvi je I. ekipa Šoštanj osvojila 6. mesto, II. ekipa Šoštanj pa 12. mesto. Najboljše tri ekipe so prejele pokale in medalje. Prehodni pokal pa je prejela I. ekipa OZVVS Celje. Organizatorji X. strelskega memoriala iz velenjske veteranske organizacije so potrdili, da so odlični organizatorji, prav tako vrhunske strelske ekipe, ki so pokazale izjemno tekmovalnost in strelsko znanje na sodobno urejenem strelišču Strelske družine Dolič.

ZDENKO ZAJC

► Šah

Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šmarje pri Jelšah je v sodelovanju z Zvezo veteranov vojne za Slovenijo in Občino Šmarje pri Jelšah, v soboto, 17. novembra 2012 v Kulturnem domu Šmarje, organiziralo jubilejni 5. hitropotezni šahovski turnir za prehodni pokal Zveze veteranov vojne za Slovenijo. Po uvodnem pozdravu predsednika združenja g. Vladislava Amiča in nagovoru župana občine Šmarje pri Jelšah g. Jožeta Čakša, je le ta potegnil protokolarno prvo potezo in s tem pričel 5. šahovski turnir ZVVS, ki je potekal po švicarskem sistemu sedmih kol in s tempom dvakrat 10 minut za partijo. Šahovski turnir, ki je potekal v odlični organizaciji in prijetnem vzdušju, se je udeležilo 11 ekip s po tremi igralci in rezervo domala vse Slovenije. Zanimanje za turnir ZVVS se povečuje in turnir pridobiva na veljavi, kar pa je tudi razlog za organiziranje tega turnirja tudi v prihodnje. Za korektno tekmovanje je skrbel šahovski sodnik, g. Adolf Marš, ki je uvodoma tekmovalce opozoril na pravila tekmovanja. Po izredno zanimivih in izenačenih štiriurnih borbah na črno – belih poljih so zaslužen zmagali šahisti iz OZVVS Dolenjske iz Novega mesta s tem prejeli tudi prehodni pokal Zveze veteranov vojne za Slovenijo. Za ekipo OZVVS Šoštanj, ki je zasedla 10. mesto, so uspešno igrali Alojz Plaskan, Ivan Kovač, Martin Razbornik in Črt Urbašek. Organizatorji uspelega srečanja šahistov – veteranov ZVVS in Sever so tri prvouvrščene ekipe nagradili s pokali, igralci najboljših ekip pa so prejeli spominske medalje.

Udeleženci 5. šahovskega turnirja za prehodni pokal Zveze veteranov vojne za Slovenijo (Foto: Zdenko Zajc)

Vse ekipe so za sodelovanje na turnirju prejele tudi zahvale. Po podelitvi pokalov in medalj so se veterani – šahisti v bližnjem gostišču Štravs zadržali v sproščenem druženju ob topli malici in pijači. Organizatorji, ki so odlično organizirali turnir, že načrtujejo izvedbo 6. šahovski turnir za prehodni pokal ZVVS 2013.

ZDENKO ZAJC

Fotoreportaža

► Praznični bazar

Že nekaj let zapored zadnji četrtek v novembru, torej pred začetkom adventa, na Osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha organiziramo delavnice, na katerih učenci izdelujejo različne praznične izdelke. Letos je delo potekalo v več kot štiridesetih delavnicah na matični šoli in na obeh podružnicah. Vse niti za ta dan so bile v rokah Klementine Rednak Mežnar.

FOTO: MIRA KLINC VRČKOVNIK

Prijazen pogled, topel nasmeh, prsrčen stisk roke. To so stvari, ki jih podarimo brezplačno, lahko pa pomenijo veliko več kot bogata darila. Stopimo v leto 2013 z roko v roki s sočlovekom.

Želimo vam veliko zdravja, notranjega miru in osebne sreče.

Darko Menih, prof., župan in svetniki ter uprava Občine Šoštanj